

Lapis

TEMA
BROJA:

1000

GODINA
OSNOVNE ŠKOLE
VELA LUKA

Sadržaj:

(4) Opća pučka učiona	(29) Književni kutak: Danijel Dragojević
(7) Razgovor s povodom	(30) Cool roditelj
(8) Posjet arhivu	(31) Pitali smo...
(9) Lenta vremena 1911.-2011.	(32) Gost glumac: Špiro Guberina
(14) Dani škole	(33) Štedionica
(16) Unicef - Spremni smo mijenjati svijet	(34) Na izlet...
(18) Intervju: Zlatan Stipišić Gibonni	(35) Biti prijatelj
(20) Pjesak za učenike	(36) Hobi
(22) Pjesak za učitelja	(37) Veliki odmor
(23) Naši novi učitelji	(38) Bor (biljka)
(24) Novinar je...	(41) "Moja škola"
(26) Školski projekt: "Homoća se igrat"	(42) Strip
(28) Škrinja s blagom - Željka Horvat	(43) Milenijska fotografija

Dragi naši čitatelji!

Pozdrav iz Vele Luke

Šaljemo vam puno vedrih i sunčanih pozdrava iz Vele Luke. Mi se ovdje dobro zabavljamo ali i vrijedno radimo. Svečano smo obilježili veliku obljetnicu, 100 godina zgrade naše lijepo škole, susreli smo puno zanimljivih ljudi i razgovarali s njima. Gosti naše škole bili su Gibonni, Milka Babović, Špiro Guberina i Željka Horvat Vukelja. Naši učenici sudjelovali su na brojnim natjecanjima, putovali su, svirali, pjevali, glumili.

O svemu ovome i još mnogo toga čitajte u novom Lapisu. S ponosom i radošću šaljemo vam ga!

Vaše uredništvo

Lapis

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE VELA LUKA, BR. 6, VELJAČA 2012. • IZDAVAČ: OŠ VELA LUKA, OBALA 3 BR. 1, 20270 VELA LUKA. T/F: 020/812-035
E-MAIL: OS-VELA-LUKA-001@SKOLE.HTNET.HR • WWW.OS-VELA-LUKA.SKOLE.HR • ZA IZDAVAČA: LUCIJANA MIROŠEVIĆ, RAVNATELJICA • UREDNIŠTVO:
ELA ANIĆ, ANA BERKOVIĆ, LUCIJA BERKOVIĆ, NINA FRANULOVIĆ, ANDREA MIROŠEVIĆ, JELENA PADOVAN, EMMI ŽUVELA I KATARINA ŽUVELA •
SURADNICI - UČENICI: MARKO MUŠIĆ, ANA PRIŽMIĆ, SVJETLANA RESIĆ, EMA RUBEŠA, MATEO ŽUVELA;
UČITELJI U MIROVINI: JAKICA BAČIĆ, IVČICA DRAGOJEVIĆ, JAKICA FRANULOVIĆ, NIKŠA GRBIN, JOZEFINA GUGIĆ, ZVONKO MARJČIĆ, RUŽA MIROŠEVIĆ,
JERKO MIROŠEVIĆ, OLGA OPAČIĆ, MARIJA OREB, SVJETLANA PADOVAN, JAKICA TABAIN, TONKA ZEC, FANI ŽUVELA, MARIJA ŽUVELA, JOZE ŽUVELA,
I NIKICA FARČIĆ, BORIS GUGIĆ-BRICO, VELIMIR VLAŠIĆ I PROF. TONKO BARČOT • DIZAJN: SAŠA PRIŽMIĆ / WWW.NEO.HR

Povodom velike obljetnice
1911.-2011.

OPĆA PUČKA UČIONA

PISAC OVIH REDAKA JE NEKADA DAVNO, PRIJE SEDAMDESET GODINA,
BIO UČENIK NAŠE ŠKOLE.

Franko Mirošević

DOKTOR POVJESTI, NEKADAŠNJI
PROSVJETNI INSPEKTOR, UREDNIK
U ŠKOLSKOJ KNJIZI I UČENIK
NAŠE ŠKOLE

OD ŠKOLE MLADI SAM SAMO
20 GODINA. I NOSIM U SEBI
MNOGA SJEĆANJA IZ VREMENA
ŠKOLOVANJA KOJE NIJE BIL
TAKO SRETNO I BEZBRIŽNO, KAO
VAŠE DANAS. BIL JE RAT,
TALIJANSKA I NJEMAČKA
OKUPACIJA, BOMBARDIRANJE
MJESTA, ALI BIL JE I VEDRIH
ŠKOLSKIH DANA PA SAM TEŠKA
SRCA NAPUSTIO MOJE MJESTO
I ŠKOLU I 1945. OTIŠAO U
ZAGREB, KAKO BIH NASTAVIO
ŠKOLOVANJE. I DANAS VOLIM
UĆI U ZGRADU ŠKOLE, OSJETITI
NJEN DAH I ČUTI ŽAMOR DJECE.
ČUVAJTE JE, JER JE ONA NAŠA,
POŠTUJTE I VAŠE UČITELJE I
BUDITE DOSTOJNI NASLIJEDNICI
MNOGIH ONIH KOJU SU SE U
TOJ ZGRADI ŠKOLOVALI.

Svako mjesto, veliko ili malo, ima neku građevinu koja služi ugledu mjesta i po čemu može biti prepoznato. Za našu Velu Luku to je zgrada Osnovne škole. Kada je sagrađena na njenom pročelju u kamenu je isklesan naziv **Opća pučka učiona**. Po njenoj veličini, izgledu i ljepoti vidi se da su naši preci znali što je lijepo i da su znali cijeniti obrazovanje vidjevši u njemu bolju budućnost svoga mjesta. Shvatili su da mjesto koje se brzo razvija ne može napredovati ako se njihova djeca obrazuju u neprikladnim privatnim prostorijama. Mnogo razvijenija mjesta u to vrijeme dugo su još poslije izgradnje naše ljepotice, svoju djecu obrazovala upravo u takvim zgradama. Zato smo na naše pretke osobito ponosni.

Za toliko impozantno i lijepo zdanje kao što je zgrada naše Osnovne škole trebalo je mnogo novaca, a sagrađiti su je mogli samo Velolučani bez ičije pomoći jer tu pomoć nitko nije davao. U vrijeme kada se zgrada škole gradila našim precima, koji su živjeli od vinove loze i prodaje vina, nije bilo lako. Većina mještana živjela je siromašno i bijedno. Nasreću, naši marljivi i skrbni preci imali su nešto novaca iz vremena kada su se mogli baviti izvozom vina u Italiju

i Francusku (razdoblje od **1860.-1890.** kada je njihove vinograde poharala bolest filoksere i luga). Velolučani su krajem **19.** stoljeća osnovali svoju općinu i tako samostalno raspolagali sredstvima što je bio glavni preduvjet za izgradnju škole.

Važan poticatelj gradnje bio je i nagli porast stanovništava Vele Luke u tom vremenu. Kad je **1857.** počelo obvezno školovanje Vela Luka je imala **1091** stanovnika a **1910.** godine **4334** stanovnika a broj tadašnjih učenika bio je **739** što je najviše u povijesti mjesta.

Istina naši preci su mogli graditi i skromniju zgradu škole, no na sreću nisu pa je to još uvijek najveća zgrada u Veloj Luci.

PROČITAJTE!

>>

NATPIS OPĆA PUČKA UČIONA

NATPIS UKLESAN 1911. SA ZGRADNE SKINUT ZA VRIJEME TALIJANSKE OKUPACIJE 1941.
PONOVO JE UKLESAN 1977. POVODOM 120 GODINA ŠKOLSTVA U VELOJ LUCI.

Saznali smo iz knjige **Osnovna škola Vela Luka 1857.-1977.**, Zvonko Maričić

Početakom 20. st. Općinsko upraviteljstvo Vele Luke određuje lokaciju, a **1907.** kupuje teren. Tek kada su se tadašnji načelnik Općine Tadija Tabain Šantić, tajnik Silvio Giunio i perovođa Petar Farčić ponudili kao jamci za velik kredit, izgradnja se mogla pokrenuti. Godine **1909.** kotarski inženjer I. Margetić dovršava idejni projekt školske zgrade i iste godine je započela izgradnja s nešto promijenjenim nacrtom. Izvođač radova je bio Marin Fabris, iz poznate klesarske obitelji sa otočića Vrnika, a u radovima je sudjelovao veliki broj Velolučana. Ukupna cijena gradnje je iznosila **174.000** kruna. Glavni građevinski radovi završeni su **1911.** godine, ali su ipak potrajali kroz čitavu **1912.** godinu. Tako je nastava u novoj školskoj zgradi počela **1913.** godine. Želite li više znati o našoj školi, potražite ovu knjigu u školskoj knjižnici.

IZDVOJILI SMO...

PODOVI U ŠKOLI SU DRVENI, ONI I DANAS, NAKON 100 GODINA JEDNAKO ČVRSTO STOJE, JER SU NAPRAVLJENI OD TIKOVINE. ŠKOLA JE IMALA SREĆU (U TUĐOJ NESREĆI) ŠTO JE TADA NEKI BROD KOJI JE PREVOZIO TIKOVINU, U BLIZINI OTOKA DOŽIVIO BRODOLOM I TAKO SE DOŠLO DO VEĆE KOLIČINE DRVA.

ZA RADOVE U DRVU, U SPLITU JE POSEBNO KUPLJENA MOTORNA PILA I PRVI PUT KORIŠTENA U NAŠEM MJESTU.

Povodom ove velike obljetnice dr. Franko Oreb, povjesničar i nekadašnji učenik naše škole zapisao je:

Novoizgrađena škola je zaista bila ures mjesta, vrijedno kameno zdanje, spomenik naše graditeljske baštine s kojim su se Lučani ponosili. Ipak više od kamenog zdanja, ma koliko bila vrijedna, služi na ponos i diku živa zgrada, zajednica školaraca, koji su je pohađali i vrijednih učitelja, nastavnika i profesora, koji su poučavali. Zajedno su ispunjavali, grijali i oživljavali zidanu zgradu. Bez toga zajedništva, bez učitelja i učenika, koji su se poput obitelji okupljali, družili na tom mjestu i prostoru, čak i najvelebnija zgrada, bila bi samo mrtvo, hladno kameno zdanje bez života.

JESTE LI ZNALI?

TIKOVINA - JEDNO OD NAJKVALITETNIJIH I NAJSKUPLJIH VRSTA DRVETA. POTJEČE IZ EKVATORIJALNIH PODRUČJA AZIJE I AFRIKE. NAJKVALITETNIJA JE BURMANSKA TIKOVINA. OVA VRSTA DRVETA OTPORNA JE NA SVE ATMOSFERSE I DRUGE UTJECAJE, ZATO JE POSEBNO CIJENJENA U BRODOGRADNJI.

BOSI U ŠKOLU

Jedini učenik na slici koji ima cipele je Lastovčanin čija je tetička bila učiteljica pa mu je omogućila da ih ima.

Do 50-ih godina prošlog stoljeća većina učenika išla je bosa u školu.

Većina dječaka nosi kraće hlače iz istog zanimljivog razloga: mame su štedjele na materijalu kako bi im mogle sašiti što više.

Prije ulaska u školu, učenici su morali oprati noge u moru.

UČENICI
ŠESTOG RAZREDA
I UČITELJ POLDO JURETIĆ,
ZIMA 1936. G.

OSIM TOGA, UČENICI TIH GODINA MORALI SU DONIJETI SVAKODNEVNO JEDNU „CIPANICU“ (DRVO) ZA OGRJEV. ZANIMLJIVO JE I TO DA SU ULAZI U ŠKOLU BILI POSEBNI ZA UČITELJE, DJEVOJČICE I DJEČAKE, A ŠKOLSKJE TORBE OD PLATNA ILI KOŽE DJEVOJČICE SU NOSILE U RUCI, A DJEČACI PREKO RAMENA.

KRALJICA PLESA

Razgovor
s povodom

NAJDRAGOCIJE
SVJEDOČANSTVO
U NAŠEM MJESTU,
SVJEDOČANSTVO
STOGODIŠJAKINJE

to mogla priuštiti, ali mnoga djeca nisu mogla imati cipele. Učitelji su bili strogi. U školi se kažnjavalo neposlušnu djecu te onu djecu koja nisu željela učiti. Djeca bi dobivala tzv. "sardele", tj. učitelji bi ih udarali po ruci i tjerali da kleče na podu. Kada učenik ne bi došao na nastavu iz neopravdanog razloga, roditelj bi plaćao globu. Poslije škole smo pomagali kući svojim roditeljima i uvijek smo imali vremena za igru. Kako nije bilo struje uvečer smo učili uz petrolejske svjetiljke. S 24 g. otišla sam u Pariz jednoj obitelji koja je htjela naučiti hrvatski jezik. U Parizu je način života bio potpuno drukčiji na koji se ja nisam mogla nikako priviknuti, nedostajala mi je moja Vela Luka. Mogla sam se čak udati u Parizu, ali nisam ni to htjela. Prvi put sam otišla u kino i gledala sam film s Gretom Garbo, koja je nosila hlače što je za mene bilo vrlo neobično jer kod nas žene nikada nisu nosile hlače osim kada su išle u polje.

Moje djetinjstvo, školski dani i mladost nisu uvijek bili ni vedri ni bezbrižni ali ja se uvijek prisjećam lijepih trenutaka, jer oni su jedini i vrijedni sjećanja. Radujte se i vi, i prepoznajte lijepo oko sebe.

DAVNO JE TO BILO, RODILA SAM SE TOČNO PRIJE 100 GODINA. MOJE IME JE MARIJA TASOVAC. RODENA SAM NA SV. LUCIJU, 13. 12. 1911. G. I JEDNA SAM OD NAJSTARIJIH BIVŠIH UČENICA OSNOVNE ŠKOLE U VELOJ LUCI. ŽIVJELA SAM U VELIKOJ, DOBROSTOJEĆOJ OBITELJI S OCEM ZIDAROM I MAJKOM DOMAĆICOM. KRENULA SAM U ŠKOLU ZA VRIJEME PRVOG SVJETSKOG RATA, PRIJE RASPADA AUSTROUGARSKE MONARHIJE.

U osnovnoj školi bilo je 6 razreda, od kojih sam ja završila 4. U školu smo išli dva puta dnevno, ujutro do 11 sati i poslijepodne do 16 sati. Za vrijeme pohađanja nastave bila sam bolesna, dobila sam malariju, pa sam često izostajala. Moj najdraži predmet bila je matematika. Za matematiku se koristilo veliko ručno računalo za one učenike koji su imali problem s matematičkim radnjama. U školi smo kao predmet imali i ručni rad. U prvom razredu pisali smo na pločicama, a brisali spužvama. Kasnije smo kupovali bilježnice. Udžbenike nismo imali već bi nam diktirali učitelji, a mi bismo zapisivali u bilježnice i iz njih učili. Školu je kontrolirao nadzornik koji je dolazio iz Korčule kako bi provjerio napredak djece. U mom razredu je bilo 30 učenika. Bili smo različito odjeveni. Nažalost, bilo je mnogo siromašnih. Ja sam bila obućena, jer sam

A. BERKOVIĆ / N. FRANULIĆ, 7.A

U VELOJ LUCI SVOJE SLOBODNO VRIJEME PROVODILA SAM ŠETAJUĆI RIVOM SA SVOJIM PRIJATELJICAMA. NEDJELJOM SMO ODLAZILI NA PLES U TZV. SOKOLANU. KADA JE JEDNOM PRILIKOM NOGOMETNI KLUB HAJDUK IZ NAŠEG MJESTA ORGANIZIRAO Taj PLES, BILA SAM UPRAVO JA IZABRANA ZA KRALJICU PLESA. JOŠ UVIJEK SU MI ŽIVA SJEĆANJA NA Taj TRENTAK KADA SAM SE OSJEĆALA POSEBNOM.

Naprijed u prošlost!

ZRCALO OTOČKE POVIJESTI

Posjet arhivu

U POTRAZI ZA DOKUMENTIMA O STOGODIŠNJOJ
POVIJESTI ŠKOLE MLADI POVJESNIČARI POSJETILI
ARHIVSKI SABIRNI CENTAR U ŽRNOVU

Podalje od središta Žrnova i ceste na stjenovitoj uzvisini okružena borovima nalazi se župna crkva svetog Martina iz 14. st. U njevoj neposrednoj blizini, u preuređenoj zgradi nekadašnje škole, nalazi se arhiv. Dijeli ih ili spaja most koji sam prilaz zgradi čini neobičnim. Okruživala nas je potpuna tišina, kao da je sve napušteno u nekom vremenu koje je davno prošlo. To je bio samo privid koji je nestao kada nam je dvostruka drvena vrata otvorio mladi, nasmijani arhivist, naš domaćin, prof. Tonko Barčot. Ušli smo u moderno zdanje opremljeno najmodernijom tehnikom, alarmi, kamere, kontrolori vlažnosti zraka, računala. Tu

nije bio kraj iznenađenju, sve je ovo povezano sa centralom u Zagrebu, tako da bilo koju sumnjivu promjenu na aparatima oni dojavljuju.

Profesor Barčot nas je proveo kroz cijeli prostor i usput pričao nam o svim zanimljivostima i važnosti ovog posla i samog arhiva.

Saznali smo da je ovo sabirni centar za arhivsko gradivo otoka Lastova, Korčule i zapadnog dijela Pelješca. Sve što je do sad stiglo u arhiv smješteno je na posebne velike pokretne police. Vidjeli smo mnoge zanimljive dokumente ali nas su posebno zanimali oni koji se odnose na našu školu. Nažalost nismo našli puno toga ali ono što smo vidjeli bilo je interesantno. Najveći dio dokumenata odnosio se na vrijeme

prije početka gradnje zgrade škole, odluke da se gradi, načini investiranja i popis namještaja koji će biti potrebni za školu. Našli smo i odluku o školskim globama koje su plaćali roditelji za nedolazak djece u školu ili uništeni inventar.

Nama je najinteresantniji bio Školski red za žensku pučku školu u Veloj Luci iz kojeg se toliko toga saznaje.

Ovaj posjet značio nam je puno u našem daljnjem radu na projektu, ne samo zbog onoga što smo vidjeli, čuli, pročitali već i zato što nam je malo približio prošlost našeg mjesta i donio nam duh tih prošlih vremena i ljudi u njima.

1. U ŠKOLU SE IMA DOLAZITI SVAKI DAN. IZOSTATI IZ ŠKOLE MOŽE SE SAMO U SLUČAJU BOLESTI, RUŽNA VREMENA, BOLESTI RODITELJA ILI UKUĆANA. POLJSKI POSLOVI, KAO I KUĆNI U OPĆE NE OPRAVDAVAJU IZOSTANAK IZ ŠKOLE. SVAKI IZOSTANAK MORAJU RODITELJI ILI SKRBNICI NAJDULJE KROZ 3 DANA OPRAVDATI INAČE ĆE SE SMATRATI NEOPRAVDAN.
2. SVAKI ĆE UČENIK NABAVITI ODMAH NA POČETKU POTREBITA UČILA, ŠTO UČITELJICA RAZREDA NAREDI.
3. KNJIGE SE IMAJU NOSITI U TORBI I ČISTOĆE RADI IMADU SE POPELITI. NIJEDNE DRUGE STVARI NE SMIJU SE NOSITI U ŠKOLU.
4. PUTEVOM DO ŠKOLE I IZ ŠKOLE MORA SE HODITI MIRNO I RAVNO, A NE ZAUSTAVLJATI SE U SKUPINE PO PUTEVIMA, NITI SE SMIJE TRKATI, TISKATI, ZADIRKIVATI I DREČATI PO PUTEVIMA, A STROGO SE ZABRANJUJE BACANJE KAMENJA.
5. SVAKI UČENIK MORA DOĆI U ŠKOLU U ČISTOM ODIJELU, OČEŠLJAN, UMIVENA LICA, VRATA, UŠIJU, RUKU I NOGU, TE OSTRIZENIH NOKATA.
6. U RAZREDU SE ULAZI POZDRAVOM "HVALJEN ISUS", A IZLAZI POZDRAVOM "S BOGOM" PRI ČEMU TREBA DA SE SVAKI PUT UČENICI POKLONE UČITELJICI.

N. FRANULOVIĆ / T. DRAGOJEVIĆ / L. SURJAN

ŠKOLSKI RED ZA PUČKU ŠKOLU U VELOJ LUCI

ARHIV

JE KOLEKCIJA SPISA I DOKUMENATA. POJAM SE MOŽE ODNOSITI I NA MJESTO GDJE SE TI SPISI I DOKUMENTI ČUVAJU. ARHIVI SU SAČINJENI OD DOKUMENATA STVORENIH ZA VRIJEME ŽIVOTA NEKE OSOBE ILI ORGANIZACIJE. OPĆENITO, ARHIVSKA GRADA SE SASTOJI OD AKATA, POVELJA, DOKUMENATA I DRUGIH MATERIJALA.

LENTA VREMENA

POVODOM DANA ŠKOLE I OBLJETNICE, ČLANOVI SKUPINE POVJESNIČARA NAŠE ŠKOLE REALIZIRALI SU OVAJ PROJEKT, TIJEKOM RADA ZAPISALI SU...

POČETKOM LISTOPADA 2011. NAŠA SKUPINA DOBILA JE ZADATK DA IZRADI LENTU VREMENA NA KOJOJ ĆE BITI PRIKAZANO JEDNO STOLJEĆE NAŠE ŠKOLE I MJESTA, POVEZATI TO S DOGAĐAJIMA U HRVATSKOJ I SVIJETU.

SLJEDEĆI TJEDAN KRENULI SMO U POTRAGU ZA INFORMACIJAMA, FOTOGRAFIJAMA, KNJIGAMA, SLIKAMA. UBRZO SMO SHVATILI DA MORAMO IZAĆI IZ ŠKOLE I POTRAŽITI POMOĆ U ARHIVU, ZAMOLITI STARIJE MJEŠTANE DA NAM POMOGNU USMENOM PREDAJOM I FOTOGRAFIJAMA IZ KUĆNIH ALBUMA. ZAMOLILI SMO SVE UČENIKE U ŠKOLI I Njihove roditelje da se uključe u našu akciju. U isto vrijeme otvorili smo internetske stranice i prikupljali materijal.

NAKON DVADESETAK DANA VIDJELI SMO S KOLIKIM MATERIJALOM RASPOLAŽEMO I KRENUO JE IZBOR SADRŽAJA. TREBALO JE OSMISLITI KAKO TO BRDO ZANIMLJIVIH PODATAKA SMJESTITI NA LENTU.

NISMO SE HTJELI ODREĆI NITI JEDNOG PODATKA, NI JEDNE FOTOGRAFIJE I TAKO SMO DOBILI DULJINU LENTE OD 25 M.

Događaje vezane uz razvoj našeg mjesta prikazali smo na plavoj lenti, a na bijeloj pratili su ih događaji iz svjetske povijesti.

Ona nije klasični brojevni pravac podijeljen na desetljeća i godine. Postavili smo je na zidu prvog kata škole. Podloga lente je impregnirano platno. Podijeljena je na 5 odjeljaka po 5 m. Na jednom odjeljku je prikazan period od 20 godina.

Svaki događaj prati odgovarajuća fotografija. Na svakom dijelu plave lente istaknuli smo godine u kojima se dogodilo ono što smo smatrali posebno zanimljivim, tako da je poslužila i u nastavi povijesti. Lentu prate muzejski izložci iz etno zbirke naše škole. Imali smo pune ruke posla, u glavama su nam se gomilali podatci, pa se znalo dogoditi da napravimo male, vrlo smiješne propuste. Ponekad su se spontano događale smiješne situacije koje i danas pamtimo i tome se slatko smijemo.

MREŽA SE POKIDALA

Na samom početku rada pohranjivali smo podatke u mape na računalima. Računala su umrežena pa je trebalo sve to prebaciti u središnji laptop. Tada smo ustanovili da veza "Moja mrežna mjesta" nije u funkciji. Onda je nastala pomutnja. Uхватила nas je panika, ali Tino je našao rješenje! Ah, ta tehnika.

POSAO BEZ POSLA

Bilo je puno posla ali ipak se ponekad radio "posao bez posla". U potrazi za informacijama vrlo često pronalazili smo iste pa bi nam rad bio uzaludan. Odlučili smo se bolje organizirati.

NOGOMET

Nakon što sam pronašao mnoštvo podataka, a prije nego što sam ih pohranio u mapu slučajno sam udario nogom u računalo. Tako sam ga isključio, a to je značilo gubitak svih pronađenih podataka. Možete zamisliti kako sam se osjećao!

GILJOTINA

Znate li što je giljotina? Naravno, mehanička naprava koja se koristila za pogubljenje odsjecanjem glave. I mi smo tijekom našeg rada na lenti imali giljotinu. Ne, nije to prava, to je jedna dobra školska naprava kojom se siječe papir. Namjestiš fotografiju ili tekst na ležište, podigneš držač i onda svom snagom lupiš: A-ca! (sjećate li se crtića japanske bube?).

Mi smo se okupljali oko te slatke naprave i nestrpljivo čekali da dođemo na red. A-ca!

OPROSTITI

Konačno je došao taj dan. Predstavljamo lentu na školskoj priredbi. Ja sam dobila zadatak da kažem "uvodnu riječ" - koju već znam napamet. Prije izlaska na pozornicu uzela sam tekst uvjeren da mi neće trebati. To je samo pet rečenica. Izgovorila prvu, pa drugu rečenicu i odjednom blokada. Prvo sam zastala, pa rekla "oprostite", pa pogledala u svoj papir iz kojeg sam pročitala već izgovorenu rečenicu, pa mi je to sve bilo smiješno, zato sam se nasmijala, pa sam opet rekla "oprostite". Oprostite mi za taj mali propust.

ČLANOVI SKUPINE POVJESNIČARA: L. SURJAN 8.B / L. RUBEŠA 8.B / A. PADOVAN 6.A / M. MARIĆ 6.B / V. OREB 6.B / T. DRAGOJEVIĆ 8.A / M. ŽUVELA / M. MUŠIĆ 7.A

PROPUH

SLAŽEMO PODATKE NA LENTI, NA PODU. PROSTOR SMO OGRADILI KLUPAMA DA NAM NETKO PRI ULASKU NE BI NEŠTO POMAKNUO, JER SADRŽAJ NIJE BIO ZALIJEPJEN. KASNO POPODNE, OTVORENI PROZORI, DIVIMO SE TEK DOBIVENOJ FOTOGRAFIJI VESLAČICE. U TO ČISTAČICA OTVORI VRATA UČIONICE I GLE NEVOLJE, PROPUH NAM OTPUHNE SVE SA LENTE. NASTALA JE ŠUTNJA. SAMO SMO SE POGLEDALI, KLEKLI NA POD I SLAGALI PONOVO.

Izdrvojili smo s lente...

MLADI MUZIKANTI
SOKOLSKE GLAZBE, 1949.

Jedna kritika iz razreda

Jedna poslije podne Klatica je zakamila u školu. Pokucala na vrata u tiri glavu kroz vrata. Bila je suvena i radikama. Do toga iara bila je u baktimi u lupila masline. Kad je došla po glida nas i reče "Hoćete li me primiti?" Kašto da je ne primimo kad se nije igrala, reči je marljivo radila.

Vela Luka
Verma Padovan z razred

TRADICIONALNA PROSLAVA
DANA ŠKOLE
I OSLOBODENJA VELE LUKE

PREDSTAVNICI RAZREDA, 1962.

SJEĆANJE NA...

OPROSTILI SMO SE OD NAŠEG
UČITELJA I KOLEGE PERICE MIROŠEVIĆA
(1939. - 2011.) KOJI JE UTKAO ZVUKE
GLAZBE U NAŠU ŠKOLU I NAŠE EMOCIJE.
BIO JE DRAG I JEDNOSTAVAN ČOVJEK
I KAO TAKAV OSTAJE U NAŠIM
SJEĆANJIMA.

PERICE MIROŠEVIĆ

SAT FIZIKE, 1965.

PODJELA PEHARA, 1963.
DOLJE: ŠKOLSKI ZBOR, 1979.

1976.

SJEĆANJE NA...

UČITELJICA U MIROVINI,
MARULA DRAGOJEVIĆ (1925. - 2012.) NAPUSTILA NAS JE, SADA ZAUVIJEK.
NJENA VEDRINA I RADOŠĆU POUČAVANJA OSTAT ĆE U SJEĆANJU NJENIH BROJNIH
GENERACIJA MEĐU KOJIMA SU I NEKI DANAŠNJI UČITELJI.

DANI ŠKOLE

SCENSKA IGRA

LUŠKI KANTADURI

ZRCALO, ZRCALO RECI TKO JE NAJLJEPŠI

SLAVLJENIČKA TORTA, 3.A

PROGRAM:

ČETVRTAK, 10. STUDENOG 2011.

- 9:00 - RAZREDNE SVEČANOSTI
- 10:30 - ŠKOLSKA PRIREDBA
- 11:30 - ZAJEDNIČKA ČESTITKA

ZVONKO MARIČIĆ, PROF., IZLAGANJE
100 GODINA ŠKOLSKE ZGRADE

TKO ĆE PRVI ZA ŠKOLU?

PRVIH STO!

ŠEŠENSKA
IGRA

LUKA BAČIĆ, ETIDA

ČESTITKA UČITELJICE TONKE ŽEC ZA OBJLJETNICU
NA PAPIRU STAROM STO GODINA

POVODOM OBJLJETNICE, ŽELJKO ŽUVELA IZRADIO JE I POKLONIO MAKETU ŠKOLE

M. MANDIĆ / E. RUBEŠA, 8.A

PROGRAM:

PETAK, 11. STUDENOG 2011.

8:30 - DAN SPORTA

11:00 - REVIJALNA NOGOMETNA UTAKMICA UČENIKA I UČITELJA

18:00 - ŠKOLSKA SVEČANOST

18:30 - IZLAGANJE STO GODINA ZGRADE OSNOVNE ŠKOLE VELA LUKA, PROF. ZVONKO MARIČIĆ

19:00 - PREZENTACIJA LENTE VREMENA 1911.-2011.

SPREMNII SAMO MIJENJATI SVIJET...

Ured Ujedinjenih naroda za djecu
Ured za Hrvatsku
Badrinska cesta 41/7
10000 Zagreb, Croatia

Telefon: 385 1 2442 000
385 1 2442 681
Faksomila: 385 1 2442 682
www.unicef.hr

16. siječnja 2011.

Ref. No.: COMS-124

OŠ Vela Luka
Obala III br. 1
20270 Vela Luka

Drage učenice i učenici, dragi zaposlenici škole,

kao posebno značajnim i dragim članovima obitelji UNICEF-ovih prijatelja i suradnika, velika mi je radost čestitati vam 100. obljetnicu djelovanja vaše škole. Iskreno sam uvjerena da upravo školski dani kod većine ljudi postaju i ostaju dijelom njihovih najljepših i najnežnijih uspomena iz djetinjstva i mladosti.

Ipak, kao što znate, nemaju sva djeca uvjete za sretno i bezbrižno odrastanje, druženje i igru. Kršenje dječjih prava, nasilje, ratovi, prirodne katastrofe, samo su neke od nedaća koje pogađaju djecu oduzimajući im priliku za razvoj njihovih potencijala. UNICEF, od svog osnutka 1946. godine pa sve do danas, uz pomoć brojnih plemenitih ljudi širom svijeta, nastoji vratiti vedrinu i radost dječjih dana u živote najmlađih širom planete te osigurati da smijeh i sretna djetinjstva budu dijelom njihova odrastanja.

Neposredno po svom osnutku, tj. u razdoblju poslije Drugog svjetskog rata, jedna od prvih potiljki pomoći koju je UNICEF uputio pogođenim područjima bila je namijenjena upravo našim prostorima. Bila je to pomoć u hrani, odjeći, obući, opremi i prijeko potrebnim lijekovima. Mnogi su živeti zahvaljujući tome spašeni, a mnoga djeca i njihove obitelji dobili su priliku krenuti u bolju budućnost.

Godine su prolazile, a UNICEF-ova zadaća i djelovanje nadopunjavalo se i širilo. No naša je misija sve do danas ostala jasna i nepromijenjena: štiti i unapređivati živote i prava djece diljem svijeta.

Želeći zajedničkim snagama doprinijeti ostvarivanju boljih uvjeta života za djecu sadašnjice, ali i za generacije koje tek dolaze, UNICEF u svojim aktivnostima uvijek nastoji ujediniti djelovanje sviju - pojedinaca, ustanova i organizacija.

Stoga nam je iznimno drago što je i vaša škola prepoznala istinske ljudske vrijednosti solidarnosti i empatije te se priključila našoj posebno plemenitoj inicijativi „Škole za Afriku“. Vaša podrška u proteklom godinama omogućila je mnogim djevojčicama i dječacima Afrike da po prvi puta upoznaju radost obrazovanja i osjete sve prednosti koje nove spoznaje i školovanje nose sa sobom. Za mnoge od njih upravo škola predstavlja jedino sigurno utočište te put u bolji život.

Hvala vam što ste tu uz njih, spremni mijenjati svijet – na bolje!

Radujući se nastavku naše suradnje i s velikim ponosom na sve što činite kako bi ovaj svijet postao bolje i sigurnije mjesto za sva djecu, od srca vam zahvaljujem na dosadašnjoj potpori, uloženom trudu, emuzijazmu i ljubavi koju ste nesebično utkali u vaše dobročinstvo.

U ime cijelog Ureda UNICEF-a za Hrvatsku i svoje osobno, još jednom vam čestitam na značajnoj obljetnici te vam želim mnogo osmijeha i vedrine u svakom novom danu.

Srdčan pozdrav!

Lora Vidović
predstojnica Ureda UNICEF-a za Hrvatsku

zajedno
za djecu

unicef

PRODAJNA IZLOŽBA

DANI KRUHA - DANI ZA AFRIKU

PLES ZA AFRIKU

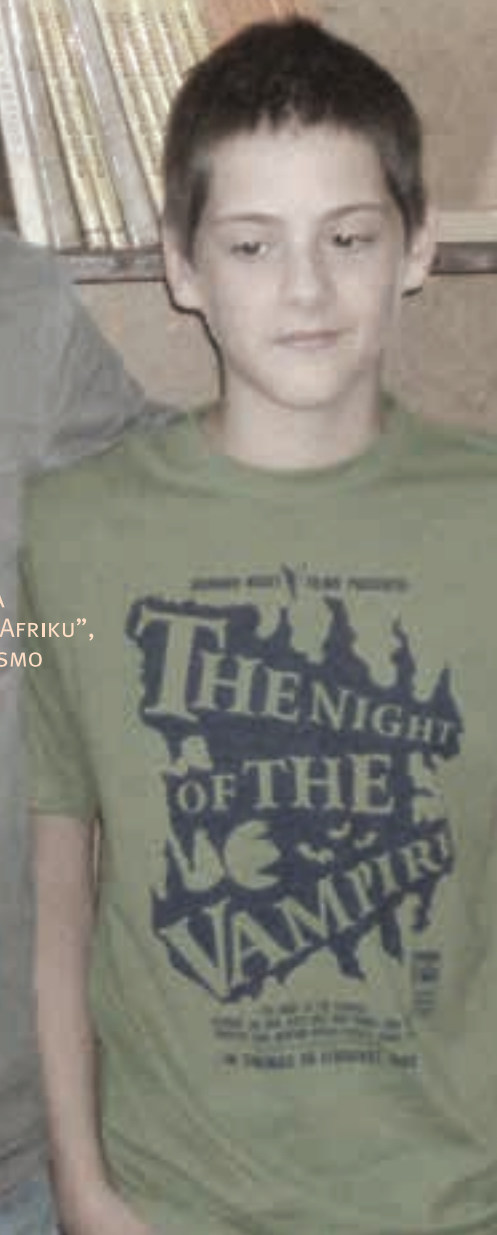
... NA BOLJE!

Ambasador UNICEF-a,
Zlatan Stipišić Gibonni
posjetio je našu školu

DOBRI

LJUDI

NAŠA ŠKOLA JE UKLJUČENA
U UNICEF-OV PROJEKT "ŠKOLE ZA AFRIKU",
TIM POVODOM RAZGOVARALI SMO
S NAŠIM DRAGIM GOSTOM

ŠTO IME "GIBONNI" ZNAČI I ZAŠTO STE ODABRALI BAŠ TAJ PSEUDONIM? BISTE LI TO UČINILI I DANAS?

TO JE MAJMUN KOJI JE SIŠAO SA STABLA, A KAŽU DA PJEVA. JA SAM SLUČAJNO SEBI DAO TO IME. MISLIM DA SAM DOBRO IZABRAO POŠTO NEMAM IME KAO ŠTO SU VAŠA: LEONARD ILI MIA ILI OLIVER. TAKO SAM ZNAO DA AKO SE BAVIM OVIM ZANIMANJEM MORAM IMATI NEKO IME DA ZVUČI INTERNACIONALNO. JER ZA IĆI NA SPLITSKI FESTIVAL ŽLATAN JE DOBRO, ALI ZA DALJE NE. TREBALO MI JE NEKO IME KOJE SVI MOGU JEDNAKO IZGOVORITI.

KAKO STE POSTALI UNICEF-OV AMBASADOR DOBRE VOLJE?

Ja sam dosta radio na humanitarnim akcijama, kao što to rade i drugi. Radio sam to dugo godina. Obratio mi se UNICEF-ov ured za Hrvatsku, i oni su me htjeli za svog ambasadora. Ja sam to prihvatio, to je velika čast, i velika odgovornost.

RECITE NAM BAR NEŠTO O VAŠEM HUMANITARNOM RADU?

Pa, nisu to samo koncerti, ja sam jedno vrijeme imao čak i stipendiju za siročad, odrekao sam se autorskih prava za slike. Dosta sam toga radio ali ja o tome ne vodim nikakvu evidenciju, jer mislim da čovjek neke stvari napravi iz srca.

GLAZBENIK STE, AMBASADOR UNICEF-A. ODAKLE VAM TOLIKO VREMENA I ENERGIJE?

Pa dobro je pitanje, nemam uopće vremena. To je jedno odlično pitanje, stvarno nemam vremena. Ili se bavim glazbom, humanitarnim radom, pokušavam biti kod kuće s djecom koliko mogu. Zato neke druge stvari ne mogu. Zato nikad u životu nisam bio npr. na skijanju. Što ne znači da se ja sada žalim, nego je to ta cijena. Da se ne bavim sa toliko volonterskih stvari, možda bih imao 30 dana godišnje više za sebe. Eto. Ne žalim se.

KAKO STE ZAPOČELI SVOJU GLAZBENU KARIJERU?

Ja sad to ne mogu točno reći jer je moj otac bio glazbenik. Meni je glazba bila u kući. S devet godina sam počeo svirati klavir. To mi je bilo toliko dosadno da sam odmah odustao. A sa gitarom sam se zaljubio u muziku.

Ja to gledam tako da sa devet godina nisam bio zreo, a sa dvanaest jesam. Nekad roditelji forsiraju djecu što nije dobro, jer dijete mora osjetiti kad želi i što želi. Moj sin svira gitaru, i više je napredovao u petnaest dana kad smo mu zabranili kompjuter nego u godinu dana s kompjuterom. On je stalno na kompjuteru, s igricama.

ODAKLE DOBIVATE INSPIRACIJU ZA SVOJE PJESME? NA KOJI NAČIN NASTAJU VAŠE PJESME?

Pa inspiracija je moj život i život ljudi koji su mi bliski. Te pjesme koje sam ja napisao nisu samo o mom životu, nego i o životu ljudi oko mene. Ne pišem nikada: tri, četiri sad, idem napisati hit.

Ja sam to pokušao, ali to nikad nije bilo dobro. Bog mi je nekako odredio da radim što mi srce kaže a ne glava. Što se tiče uvjeta, bolje je da sam sam. Bolje da nisam u gužvi. Što sam opušteniji, bolje mi ispadne. Bilo bi najbolje da sam na odmoru. Onda bih najbolje radio. Čudno zvuči ali je istina. Na primjer, na odmoru sam napisao neke super pjesme. U vašoj uvali Gradina napisao sam "Temperu" i "Ako me nosiš na duši".

U ČEMU VIŠE UŽIVATE, U ULOZI AMBASADORA ILI GLAZBENIKA?

Više uživam u ulozi glazbenika, i to nemjerljivo, jer uloga ambasadora je velika obaveza. Za biti dobar muzičar postoji škola, a za biti dobar čovjek ne. Biti dobar čovjek nije tvoja obaveza, to je tvoj izbor. Tako da nije uvijek jednostavno.

ŠTO VAS, OSIM GLAZBE, OPUŠTA I RAZVESELJAVA?

Uživam u dobrim prijateljima, dobrim ljudima. Moj hobi su dobri ljudi. Mogu biti opušten kada su ljudi oko mene dobri.

TKO JE VAŠ GLAZBENI, A TKO ŽIVOTNI UZOR?

Imao sam ih mnogo. Mnogo je ljudi utjecalo u različitim godinama na mene.

VAŠ NAJNOVIJI ALBUM ZOVE SE TOLERANCA. ZAŠTO?

Na ovom svijetu ima sedam milijardi ljudi. Kad ljudi ne bi razumjeli jedni druge, mi bismo se svaki dan ubijali. Ljudi moraju imati tolerancije za drugoga. I kad se vidi da je netko različit, treba prvo promisliti kako je njemu i onda će čovjek, shvatiti da možda nije najbolje da mu se ruga i da mu nanosi zlo. Jako je važno da ljudi budu jedni prema drugima dobri.

ŠTO VAM JE NAJVAŽNIJE NA KONCERTU?

Da dođe publika koja to sluša otvorenog srca. Da netko dođe i proba osjetiti što smo mi spremili. Mi se jako trudimo da to bude dobro. Drago mi je kad netko dođe čistog srca, vidi što se događa i osjeti što smo to spremali toliko vremena. To mi je najljepše. A ne kad ih ne zanima, recimo kad sviramo za neke firme. Oni jedu, pričaju i uopće ih ne zanima. To nije lako. To je kao da pričaš nekome a on ti okrene leđa.

KOJI VAM JE KONCERT OSTAO U NAJBOLJEM SJEĆANJU I ZAŠTO?

Meni je to teško reći jer ja mislim da su ljudi koji dođu na moj koncert meni napravili veliku uslugu. Drago mi je da su došli, i ja sam tu na neki način zbog njih. Jer da nema mene, možda bi netko drugi to pjevao.

Ljudi su uživali u glazbi i prije mene, tako da ja ne mislim da oni to rade radi mene. Jer tu večer mogli su izaći negdje drugdje, a ne doći na moj koncert. Kad meni ljudi dođu, ja to stvarno poštujem. Meni je svaki koncert isti, bilo sto ljudi, bilo deset tisuća ljudi, ja ću se za svakoga potruditi.

JESTE LI IKADA PLAKALI NA KONCERTU?

Jesam. To je jedino mjesto gdje možeš plakati, ako si muško. Lakše nego u kinu.

ŠTO STE HTJELI POSTATI KAD STE BILI DIJETE?

Glazbenik. Negdje od dvanaeste godine.

ŠTO BI STE NAM REKLI NA KRAJU?

Velika je sreća raditi ono što voliš. Lijepo je igrati se, ali bi bilo dobro da kroz igru mladi čovjek razmisli što bi najviše volio raditi. Jer znate, to je najvažnije? Jednog dana kad se moraš odlučiti što bi, dobro razmislite, možda ćete morati raditi trideset godina ono što ne volite. Tako je moja mama trideset i jednu godinu radila u brodogradilištu, a nije to voljela. Uvijek je htjela biti učiteljica iz hrvatskog jezika. Zaljubila se u mog oca i nije završila fakultet. Trideset i jednu godinu je morala ići na posao i raditi što ne voli. To je jako teško. A ja, već tko zna koliko godina, radim posao koji volim. Shvaćate što je sreća?

Morate odlučiti što želite i što volite i onda ćete u tome biti najbolji.

ZA FANTASTIČNE I K TOME FENOMENALNE ČITATELJE

"LARI SA" u veći LUG. 28. VI OD SRCA

PLJESAK

VESLAČI OŠ VELA LUKA POSTIGLI SU IZVRSNE REZULTATE.

ZA MLADE KADETE PRVO MJESTO SU ZAUZELE MAJA PETKOVIĆ I IVANA JURKOVIĆ U KATEGORIJI DUBL-SKUL. JOSIPA JURKOVIĆ ZAUZELA JE PRVO MJESTO U KATEGORIJI SKIF, DOK JE ANTONIO ŠEPAROVIĆ ZAUZELO TREĆE MJESTO U ISTOJ KATEGORIJI. TEO PADOVAN JE DRUGI U KATEGORIJI SKIF ZA KADETE U RH. DO SADA SU OSVOJILI BROJNE TROFEJE.

ZA

IVAN ŠEPAROVIĆ I LUCIJA RUBEŠA NA SPORTSKIM IGRAMA MLADIH

UČENIKE

KROS

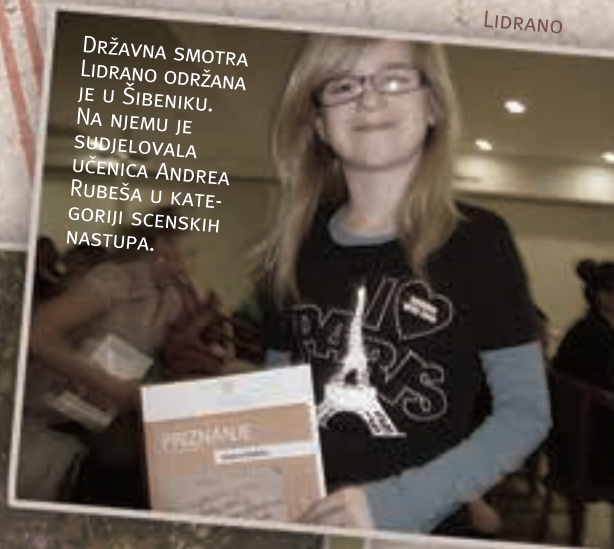
U SPLITU JE OD 16.-18. SVIBNJA 2011. GODINE ODRŽANO DRŽAVNO PRVENSTVO ŠKOLSKIH ŠPORTSKIH KLUBOVA OSNOVNIH ŠKOLA. U KONKURENCIJI ŠEST NAJBOLJIH KROS EKIPA U HRVATSKOJ MLADE VELOLUČANKE SU OSVOJILE TREĆE MJESTO, PA SU TAKO POSTIGLE NAJBOLJI REZULTAT U POVIJESTI KLUBA. TRČALE SU: JELENA SURJAN, LIDIJA ŽUVELA, MIA HRBOKA I LARA BARČOT.

VJERONAUK

OSNOVNA ŠKOLA VELA LUKA PREDSTAVLJALA JE DUBROVAČKU BISKUPIJU NA DRŽAVNOM NATJECANJU IZ VJERONAUKA - VJERONAUČNA OLIMPIJADA NA HVARU, 25. OŽUJKA 2011. SUDJELOVALI SU UČENICI: MATEO ŽUVELA, ANA DRAGOJEVIĆ, ANA MIROŠEVIĆ I ANA ŽUVELA.

LIDRANO

DRŽAVNA SMOTRA LIDRANO ODRŽANA JE U ŠIBENIKU. NA NJEMU JE SUDJELOVALA UČENICA ANDREA RUBEŠA U KATEGORIJI SCENSKIH NASTUPA.

BLAGDANI U ŠKOLI

ZA BLAGDANSKI UGOĐAJ POSEBAN PLJESAK ZASLUŽILI SU ČLANOVI DRAMSKE I LIKOVNE SKUPINE. DRAMSKA SKUPINA IZVELA JE CJELOVEČERNJU PREDSTAVU "PRIČE IZ BRBLJAVIJE", ZA UČENIKE I RODITELJE. LIKOVNA SKUPINA NAPRAVILA JE PRIGODNU IZLOŽBU SVOJIH RADOVA.

DALEKI AKORDI

E. ANIĆ, 7.A

MERI ANASTASOV

UČENICA MERI ANASTASOV SUDJELOVALA JE NA MEĐUNARODNOM NATJECANJU "DALEKI AKORDI", 7. TRAVNJA 2011. G. I OSVOJILA PRVU NAGRADU U DRUGOJ KATEGORIJI VIOLINA. NASTUPILA JE NA ZAVRŠNOM KONCERTU U HNK U SPLITU.

Pljesak
za učitelja

100 METARA ZA 11,1 SEKUNDU

UČITELJ MARKO JERIČEVIĆ DOBIO JE PRIZNANJE ZA DUGOGODIŠNJI USPJEŠNI RAD I VELIKI DOPRINOS RAZVOJU TJELESNE I ZDRAVSTVENE KULTURE. DIPLOMU SA ZLATNOM ZNAČKOM DOBIO JE NA SKUPU KINEZILOGA RH U ČAKOVCU.

DOBILI STE VELIKO PRIZNANJE!

DA, RIJEČ JE O NAGRADI KOJU SVAKE GODINE DODJELJUJE HRVATSKI KINEZIOLOŠKI SAVEZ ZASLUŽNIM KINEZIOLOZIMA DILJEM NAŠE DOMOVINE.

UDRUGE KINEZILOGA VALORIZIRAJU UKUPNI RAD UČITELJA PO ŽUPANIJAMA I NOMINIRAJU KANDIDATE DA BI POVJERENSTVO HKS DONIJELO ODLUKU O DOBITNICIMA PRIZNANJA.

TO JE JEDNA OD NAJVEĆIH NAGRADA NA PODRUČJU TJELESNE I ZDRAVSTVENE KULTURE U HRVATSKOJ.

VAŠI POČECI RADA...

Od 1975. g. radim kao učitelj TZK u OŠ Vela Luka, što znači već 37 godina radim s mladima, pa se usudujem kazati da su djeca iznimno talentirana i vole sportske aktivnosti, kako u školi tako i izvan nje.

U KOJIM SPORTOVIMA SU VAŠI UČENICI BILI USPJEŠNI?

Zvuči neobično, ali gotovo u svim, pripremao sam atletičare, gimnastičare, košarkaše, kros trkače, odbojkaše, plivače, rukometaše, stolnotenisače i šahiste.

ISTAKNITE NEKOLIKO NAJUSPJEŠNIJIH REZULTATA?

Najbolji rezultat postigle su kros trkačice osvajanjem trećeg mjesta na Državnom prvenstvu 2011. u Splitu. Od 4 nastupa na državnim prvenstvima stolnotenisačice su najuspješnije bile u Čakovcu (1998.) i Rovinju (2004.) kada su osvojile šesta mjesta. Na Rukometnom prvenstvu Dalmacije za kadete, koje je održano 1986. u Trilju, osvojili smo drugo mjesto.

OSIM U ŠKOLI, BILI STE AKTIVNI U MJESNIM KLUBOVIMA...

Dolaskom u Velu Luku formirao sam mušku rukometnu ekipu pri Brodgrađevnoj školi.

Nedugo zatim inicirao sam osnutak rukometnog kluba i trenirao ga deset godina. Krajem 70-ih godina igrao sam u prvoj postavi šahovskog kluba "Vela Luka" koji se natjecao u Dalmatinskoj šahovskoj ligi. Bio sam jedan od inicijatora osnutka stolnoteniskog kluba. Jedan mandat bio sam predsjednik Društva pedagoga fizičke kulture općine Korčula.

KOJI VAM JE SPORT ILI SPORTOVI BILI NAJDRAŽI U MLADOSTI?

Rukomet, stolni tenis, gimnastika i vaterpolo. Bio sam golman juniorske momčadi KPK (Korčulanskog plivačkog kluba), koja je osvojila treće mjesto na prvenstvu Hrvatske.

JE LI ISTINA DA STE KAO MLADIĆ TRČALI 100 M ZA 11,1 SEKUNDI?

Da, istina je. Kao student sam nakon dužih priprema istrčao taj rezultat što mi je puno pomoglo za ispuniti atletske norme.

I ZA KRAJ...

Mladima bih na kraju poručio da se u slobodno vrijeme što više bave sportom, jer će od njega imati svekolike koristi, kako u tjelesnom tako i u zdravstvenom pogledu.

E. ŽUVELA, 7.B

NAJ, NAJ

NAJSPOORT: Atletika
NAJSPOORTAŠ:- Ivica Kostelić
NAJSPOORTAŠICA: Blanka Vlašić
NAJHOBI: Filatelija

NAJFILM: Titanik
NAJKNJIGA: Lucidar Marka Pola
NAJSTRIP: Crni jahač Andrije Maurovića
NAJPJESMA: Sunshine reggae

NOVI UČITELJI

Završio sam srednju turističku školu u Korčuli. Akademiju sam završio u Splitu, smjer glazbena pedagogija. Glazbu volim od malena, majka mi je učiteljica glazbenoga. U osnovnoj školi sam najviše volio geografiju. Od instrumenata sviram klavir, gitaru i mandolinu, ali pomalo i druge. Trenutno sam voditelj četiri klape/zbora (NPZ Moreška, ŽK Korkira, MK Dingač, ŽK Tiramol) s kojima sam osvajao brojne nagrade. Jako mi malo ostaje slobodnog vremena, pa ga najradije provodim s mojim prijateljicama Rafaelom i Blankom.

Skladao sam pjesmu "Božićni smih", a ubrzo se nadam i premiti posebno izdanje "Božićnog smiha" samo za učenike Vele Luke. Živim u Korčuli.

Goran Milošević, VODITELJ ŠKOLSKOG ZBORA

Moje životno putovanje je otpočelo u Primoštenu, gdje sam završio osnovnu školu, koja mi je prebrzo proletjela (zato kvalitetno uživajte u svakom danu). Tada su uslijedili burni gimnazijski dani u Šibeniku (blaga amnezija), a zatim studij pedagogije i sociologije u Zadru. Učenje mi nikada nije predstavljalo problem, tako da sam cijeli studij uspio i raditi, a Zadar je grad koji studentima nudi razne mogućnosti. Počeo sam kao djelatelj letaka, zatim sam godinama radio kao konobar, vodio sam trgovine ekskluzivne odjeće hrvatskih dizajnera, a jedno sam se vrijeme čak okušao i u televizijskim vodama (modni stilist).

Danas se bavim mladim umovima Vele Luke, koji će sutra mijenjati svijet. Još se privikavam na otočki život i svaki dan naučim barem jednu novu "lušku rič".

Ante Babačić, ŠKOLSKI PEDAGOG

1. KAKVU STE FRIZURU IMALI U OSNOVNOJ ŠKOLI?
2. ŠTO VAS ASOCIRA NA VAŠU PRVU LJUBAV?
3. KOJU STE VRSTU GLAZBE SLUŠALI?
4. JESTE LI BILI ŠTREBER?
5. NAJBOLJI PRIJATELJ ILI PRIJATELJICA?
6. KAKO STE PROVODILI VRIJEME NAKON ŠKOLE?
7. VAŠ HOBI?
8. DA NISTE PEDAGOG/UČITELJ ŠTO BISTE BILI?
9. VAŠA NAJVEĆA MANA?
10. VAŠA VRLINA?
11. KAKO SE OSJEĆATE U NAŠOJ ŠKOLI?

ANTE:	GORAN:
KRATKU GELIRANU.	1. IMAO SAM DUGU KOSU.
PARFEM.	2. HLADNOĆA.
GRUNGE.	3. SVE.
NE, SAMO PAMETNO DIJETE.	4. NE.
TV.	5. PUNO NAJBOLJIH PRIJATELJA.
UZ NAJBOLJEG PRIJATELJA.	6. UČEĆI, SVIRAJUĆI, DRUŽEĆI SE...
TV.	7. VOĐENJE KLAPE.
PROFESIONALNI PLESAČ.	8. PILOT.
PERFEKCIONIZAM.	9. BRZINA.
ALTRUIZAM (NESEBIČNOST).	10. MUZIKALNOST.
BAJKOVITO.	11. ODLIČNO, SVI STE VRLO DRAGI!

NOVA UMIROVLJENICA

DRAGA UČITELJICA ENGLSKOG JEZIKA OLGA OPAČIĆ OTIŠLA JE U MIROVINU. ŽELIMO JOJ DUGE, RADOSNE I ZDRAVE UMIROVLJENIČKE DANE. SEE YOU!

Tko je gost novinar?

NOVINAR JE...

PROČITAJTE I OTKRIJTE!

ČESTO ME MLADI SUGOVORNICI PITAJU JESAM LI OD NAJRANIJEG DJETINJSTVA ZNALA DA ČU BITI NOVINAR, JESAM LI ŽELJELA BAŠ TO I NIŠTA DRUGO!

NE, NISAM.

ZA MENE NOVINAR JE BIO ONAJ ČOVJEK KOJI NA ULICI ILI U KIOSKU PRODAJE NOVINE. IZ NOVINA SAM NAUČILA PRVA SLOVA I TAKO JE POČELA MOJA UVIJEK ŽIVA ŽELJA ZA ČITANJEM. UZIMALA SAM KNJIGE S POLICA OČEVE BOGATE KNJIŽNICE. NISAM SVE RAZUMJELA, ŠTO JE SASVIM JASNO, ALI SAM GUTALA SVE ŠTO MI JE DOŠLO U RUKE. U TO SAM VRIJEME MISLILA KAKO BI BILO LIJEPO POSTATI PRODAVAČ NOVINA U KIOSKU I MOĆI CIJELOG DANA ČITATI I DRUGE NOVINE, NE SAMO TATINE. ZATIM SAM ŽELJELA BITI KNJIŽNIČARKA. O NOVINARSTVU NISAM NI POMISLJALA. ISTINA JESTE DA SU MI PISMENI GIMNAZIJSKI RADOVI PONEKAD BILI DOBRI, ALI... TO JE, PO TADAŠNJOJ PEDAGOGIJI, BIO DIO MOJIH ŠKOLSKIH OBVEZA I NITI JEDNOM PROFESORU NIJE PADALO NA PAMET DA ME PROGLASI "BUDUĆIM NOVINAROM". JA SAM SE KOLEBALA IZMEĐU ARHEOLOGIJE, STRANIH JEZIKA, DJEČJE KNJIŽEVNOSTI... KAO SVI MLADI LJUDI SNIVALA SAM SNOVE I MIJENJALA IH.

Školu sam voljela. Mudri savjet susjeda, umirovljenog učitelja, pomogao mi je da naučim kako se koristi vrijeme. "Slušaj", rekao je jednog dana, "u školi moraš biti, to ne možeš promijeniti. Zato iskoristi to vrijeme, posebno kada učitelj ispituje druge. Pomno slušaj i odgovaraj u sebi. Tako ćeš provjeravati svoje znanje. Nemoj pod klupom čitati strip ili zuriti kroz prozor. Paziš li na nastavi, manje ćeš morati sjediti nad knjigom kod kuće!" Taj savjet mi je mnogo pomogao. Naučila sam cijeniti svoje vrijeme. U srednjoj školi uzor mi je bila Marie Curie, francuska znanstvenica koja je dobila Nobelovu nagradu 1903. za fiziku, i 1911. za kemiju. Njezinu sam sliku držala na svom radnom stolu.

U to vrijeme počela sam se baviti sportom, trenirala sam sportsku gimnastiku. Tako sam ušla u svijet sporta. Brzo sam napredovala vježbajući na spravama. Moram priznati da sam na natjecanjima redovito padala s grede. Najbolje sam preskakala preko konja. Jednom sam bila i prvakinja države. I tako sam upoznala i prve prave novinare. To su bili sportski novinari koji su pratili gimnastiku i pisali o njoj.

Nisam ni slutila da sam zakoračila u novi svijet. Upoznala sam novinara Miroslava Habuneka, glavnog urednika "Narodnog sporta" / danas su to "Sportske novosti"/, on mi je dao prvi novinarski zadatak. I tako sam upala u zamku - donijela u redakciju prvi svoj rukopis. Mislila sam da je to samo usputna zgodica. Prevarila sam se - sada se zna da tom početku još nema kraja! Na televiziju sam došla 1957., iz nje 1991. otišla u mirovinu. To što sam počela pisati za novine, nije značilo da sam već i novinar.

Bila sam tek šegrt, početnik. Imala sam sreću da sam u tom presudnom trenutku došla u ruke Hrvoju Macanoviću, vrsnom novinaru, vrhunskom učitelju. On je znao ocijeniti i cijeliti moja sportska atletska dostignuća /bila sam već višestruka rekorderka, svjetska studentska prvakinja.../, ali sam novinarski zanat tek počela učiti. Naučila sam da samo bavljenje sportom, čak ni najbolji rezultati nisu sami po sebi garancija da će dobar sportaš biti i dobar sportski novinar. Naučila sam da je prvi uvjet za svakog novinara, pa samim time i sportskog, solidno opće obrazovanje i neprekidno učenje cijeli život. Hrvoje Macanović je ponavljao:

"ONAJ KOJI JE PRESTAO ČITATI, UČITI I OBRAZOVATI SE KADA JE PRESTALA I OBVEZA "ŠKOLSKJE LEKTIRE" MOŽE POSTATI VRLO POPULARAN "KLUPSKI GLASNOGOVORNİK", ALI TO NIJE NOVINARSTVO."

Nikada nisam požalila što sam san o kemiji zamijenila novinarskim radom. Da nisam, na primjer, ne bih upoznala vašu školu, ne bih upoznala mnoge od vas, ne bih imala priliku da budem suradnik u vašem listu. Znajte i ovo... "jednom novinar, uvijek novinar". To je lijepi posao, ali i odgovoran.

I ovo što pišem za vaš školski list je ozbiljni novinarski posao. Znete li zašto? Zato što pravi novinar uvažava svakog svog čitatelja. U svom bavljenju sportom, a to je i ono vrijeme natjecanja i sve vrijeme novinarstva upoznala sam mnogo plemenitosti i iskrene radosti nadmetanja, učenja, provjeravanja samoga sebe, uspjeha i neuspjeha. I sve bih to ponovila, ali... nastaviti ćete vi. I to me raduje!

PRVENSTVO JUGOSLAVIJE,
LJUBLJANA, 1961.

NOVINAR NA ZADATKU.
SANJKANJE, PRVENSTVO HRVATSKE,
ANIN DOL, 1962.

NAMA JE...

BILO ZADOVOLJSTVO UPOZNATI OVOG NOVINARA, KOJI JE BIO GOST NAŠE ŠKOLE
I POSTAO NAŠ PRIJATELJ. ČESTITAMO AKO STE POGODILI TKO JE TO!

UKOLIKO NISTE, ODGOVOR SE NALAZI NA STR. 33.

Ovako je to bilo nekada:
"Pozdrav proljeću"

POZDRAV
PROLJEĆU

NAKON 20 GODINA

PONOVNO SMO ORGANIZIRALI POZDRAV PROLJEĆU, IZLET SVIH UČENIKA ŠKOLE SA ŽELJOM ZA OBNOVOM TE LIJEPE TRADICIJE KOJA JE OSTALA U SJEĆANJU MNOGIH GENERACIJA, A POSEBNO U OBLJETNIČKOJ GODINI KADA OBLIJEŽAVAMO STOGODIŠNJICU ZGRADE ŠKOLE. NAŠE BAKE, DJEDOVI I RODITELJI S RADOŠĆU SU SE SJETILI SVOJIH ŠKOLSKIH DANA, A MI SMO ZAJEDNO POZDRAVILI PROLJEĆE, PRIRODU I OSJETILI ONU DIVNU RADOST DRUŽENJA.

POZDRAV, VIDIMO SE U DVORIŠTU!

Projekt učeničke zadruge Meja

HOMOČA SE IGRAT

KUD IDE OVAJ OBRUČ?

MOJA PLUNGA POGADA!

NEKA PUCA, NEKA PUCA... ČASNA!

SPRETNI I BRZI

M. MARIĆ / V. OREB, 6.B

ISTRAŽILI SMO VELOLUŠKE STARE IGRE I OBIČAJE VEZANE UZ NJIH

OSMISLILI SMO REVIJU STARIH IGARA. ZA TU PRILIKU OCRTALI SMO I OBOJILI ŠKOLSKO DVORIŠTE. U TAKO ŠARENOM DVORIŠTU OKUPILI SU SE UČENICI OD I. DO IV. RAZREDA I IGRE SU MOGLE ZAPOČETI. IGARA I UČENIKA JE BILO PUNO, SVI SU HTJELI SKAKATI U VREĆAMA, GURATI OBRUČ, GAĐATI NA PLUNGE, A NEMA TOGA KOJI NIJE ZAIGRAO ČIN-CUK. DANAS NAKON GODINU DANA DJECA SE I DALJE IGRAJU U ŠKOLSKOM DVORIŠTU.

Susret
s književnicom
Željkom
Horvat
Vukelja

ŽELJKA U ŠESTOM RAZREDU, NASTUP NA PRIREDBI GLAZBENE ŠKOLE

POSEBNO ZA ČITATELJE "LAPISA"
PREPRIČAVAM PRIČU KOJU SAM PROČITALA
U KNJIZI JORGEA BUCAYA

ISPRIČAT ĆU TI PRIČU

“ U GRADU KRAKOVU, U SKROMNOJ PRIZEMNICI, ŽIVIO JE DOBRI ČOVJEK Izidor. Jedne je NOĆI USNUO SAN O TOME KAKO PUTUJE U DALEKI GRAD PRAG, I ONDJE, POKRAJ JEDNOGA MOSTA PREKO RIJEKE VLTAVE, NA MJESTU GDJE RASTE STABLO, KOPA I ISKOPA ŠKRINJU PUNU BLAGA. KAD JE SLJEDEĆE NOĆI USNUO ISTI SAN, PA ZATIM I TREĆE I ČETVORTE NOĆI, SHVATIO JE TO KAO BOŽJU PORUKU. NATOVARIO JE SVOJU MULU I KRENUO NA PUT. KAD JE STIGAO U PRAG I PRONAŠAO MOST POKRAJ KOJEGA JE RASLO STABLO, PA ODMAH POČEO KOPATI, POKRAJ NJEGA SE STVORIO VOJNIK (JER SU U TO VRIJEME VOJNICI ČUVALI MOSTOVE I RASKRIŽJA). Izidor mu OBJASNI ŠTO JE SANJAO SVAKE NOĆI I ZAŠTO KOPA. NATO MU SE VOJNIK PODSMJEHNE: "JA TI VEĆ DUGO VREMENA SVAKU NOĆ SANJAM KAKO SE U NEKOM DALEKOM GRADU KRAKOVU, U KUĆI NEKOG STARCA Izidora, NALAZI ŠKRINJA S BLAGOM. NE MISLIŠ VALJDA DA BIH JA TREBAO OTIĆI KOPATI U KUHINJI TOG Izidora?!" ČUVŠI TO, Izidor SE SPAKIRAO I ODMAH KRENUO NATRAG U SVOJ KRAKOV. ČIM JE DOŠAO KUĆI, POČEO JE KOPATI U KUHINJI I NAŠAO JE BLAGO KOJE JE ONDJE ODUVIJEK BILO ZAKOPANO. ”

Ta nam priča poručuje da svatko, ali baš svatko od nas ima u sebi skriveno blago, koje je samo njegovo i koje mu nitko ne može oduzeti. Samo je važno otkriti, otkopati to blago i koristiti se njime, a ne ga ostaviti zatvorenog u škrinji. Blago su naši talenti, naše sposobnosti. Kako ćemo ih otkriti? Tako što ćemo čitati dobre knjige, gledati dobre filmove, čitati časopise poput Modre laste, gledati kazališne predstave, razgovarati s mudrim osobama, razmisliti malo o savjetu koji nam zna doletjeti, a mi ga olako prećujemo...

L. BERKOVIĆ / A. MIROŠEVIĆ, 7.B

ZAHVALILI SMO KNJIŽEVNICI NA OVOJ POUČNOJ PRIČI I PITALI JU KOJA BLAGA ONA ČUVA U SVOJOJ ŠKRINJI...

U MOM DJETINJSTVU PUNO SAM MAŠTALA: TAKO SAM BILA PRODAVAČICA, UČITELJICA, DOKTORICA, PIJANISTICA...
• VOLJELA SAM PUNO ČITATI, NAJDRŽI PREDMETI BILI SU MI HRVATSKI I ENGLISKI A PISCI KUŠAN, FLAUBERT, DUHAMEL...
• MAŠTANJE I ČITANJE DOVELO ME JE DO MOJE PRVE PRIČE U TREĆEM RAZREDU I TAKO JE SVE POČELO S JEDNOM POSVADANOM GUMICOM I OLOVKOM • NALAZIM LJEPOTU U OBIČNIM, MALIM, SVAKODNEVNIM STVARIMA KOJI ME OKRUŽUJU
• GLAZBA JE MOJA VELIKA LJUBAV, SVIRAM KLAVIR I USNU HARMONIKU JER MI JE LIJEPO SVIRATI I INSTRUMENT KOJI STANE U DŽEP • MOJA MODRA LASTA • OBITELJ, PRIJATELJI, KAZALIŠTE, PUTOVANJA, ŠETNJE, MORE...

PJESNIK, ESEJIST
I PROZNI PISAC DANIJEL
DRAGOJEVIĆ RODEN JE
28. Siječnja 1934.
Godine u Veloj Luci
i bio je učenik
naše škole.

UČENICIMA
JE NAJDRAŽA
NJEGOVA ČUDESNO
LIJEPA...

KAZALIŠTE MARIN DRŽIĆ, DUBROVNIK. PREDSTAVA "BAJKA O VRATIMA"
U IZVEDBI DRAMSKE I PLESNE SKUPINE OŠ VELA LUKA

BAJKA O VRATIMA

LJULJAČKA

*Čas si bliže zemlji,
a čas bliže suncu.*

Sada si ko ptica.

*Leti, mala srećo,
leti, mali cvijete,
i u letu mahni svojim drugovima:
jednom dobroj zemlji,
onda svijetlom suncu.*

SUNCE

*Danas u sobi hvataš jutarnje sunce,
uhvatiti. Samo ti ruke zlati.*

PTICE

*Kako tiho ideš travom, i ptice utihnu.
Onda, potpuno čiste, ponovo uče letjeti.*

ZAŠTO SAM NAPISAO PRIČU O VRATIMA?

PA ZATO ŠTO JE TAKO LIJEPO OTVARATI VRATA. UVIJEK MISLITE DA VAS S DRUGE STRANE
OČEKUJE NEŠTO JEDNOSTAVNO, ČISTO, PRIJATELJSKI - NEŠTO ŠTO ĆE VAM IZMIJENITI ŽIVOT.

ZLO JE AKO NE ŽELITE ILI NE MOŽETE OTVARATI VRATA.
TO ZNAČI DA STE U ZATVORU, SLIJEPAC KOJI NE MOŽE NI UČI NI IZAĆI.

TADA, KAKO PRIČA KAŽE, TREBA
NEŠTO UČINITI.

IZ PJESNIČKE ZBIRKE BIJELI ZNAK CVIJETA, CRTEŽI IZ ZBIRKE, AUTOR BORIS DOGAN

VAL

*More kada ide prema tebi izgleda malo ljutito. Ne boj se, ono se samo igra.
Vidiš, do nogu ti dođe, a onda se vraća i utiše. Dok ga čekaš, ono se iza
ugla skriva, i ponovo se zaleti da te prestraši. Zločko jedan, igra se s tobom.
Pruži mu ruku.*

KAKO BITI COOL RODITELJ?

Zahtjevi suvremenog života odrazili su se i na obitelj, a posebice na roditeljstvo. Biti roditelj u užurbanom svijetu današnjice izazov je za sve. Djeca od roditelja danas traže da budu cool, ali da i dalje ostanu ozbiljni i pouzdani roditelji.

Ako ste vi sami, a i vaša djeca primijetili da ste pravo zanovijetalo, možda je vrijeme da se malo promijenite - opustite. Zasićeno i vi, kao i većina roditelja, želite da u vašemu domu vlada mirna, vesela, zabavna atmosfera. Pa kako ćete to postići?

BAREM JEDNOM DNEVNO, NASMIJTE SVOJE DIJETE.

PROBUDITE SE PRIJE DJECE, JER ČETE TAKO IMATI VREMENA DA OBAVITE SVE SVOJE JUTARNJE RUTINE, PRIJE NEGO KRENETE OBAVLJATI NJIHOVE.

SMANJITE POKLONE, JER KADA RJEĐE DOBIJU ČOKOLADU, NEKU NOVU IGRAČKU ILI SLIČNO, BIT ĆE ZAHVALNIJI.

BACITE SE NA POZITIVU, IZBJEGAVAJTE "NE", "NEMOJ", "PRESTANI". POKUŠAJTE SE FOKUSIRATI NA POZITIVNE IZJAVE.

RECITE NE SAMO KAD JE NUŽNO, PONEKAD NEKE STVARI MORATE DOPUSTITI DJETETU, ALI NEKE STVARI NIKAKO NE.

NADITE RAZLOGA ZA SLAVLJE, NASTOJITE TU I TAMO UVESTI NEKU RUTINU, PRIMJERICE NEKOG POSEBNOG OBROKA VIKENDIMA I SLIČNO. DJECU ĆE TO JAKO VESELITI.

PONAVLJANJE JE MAJKA ZNANJA, NEMOJTE JEDNOM REČI JEDNO, DRUGI PUT DRUGO.

A ŠTO SU UČENICI REKLI DA JE ZA NJIH COOL RODITELJ...

COOL RODITELJ BI BIO DA NIJE PREVIŠE STROG. (L.S.)

ONAJ KOJI JE POŠTEN I KOJI ME U REDU ODGAJA. (A.O.)

ONI KOJI SU U MODI I ZABAVNI, LUDIRAJU I "IGRAJU" SA NAMA. (N.F.)

ONAJ KOJI SE BRINE I ZABAVLJA. (T.B.)

COOL RODITELJ MORAM BITI POŠTEN I STROG. (T.B.)

ZA MENE JE COOL ONAJ KOJI SE PREMA MENI PONAŠA KAO PREMA PRIJATELJICI. (L.F.)

COOL RODITELJ MORAM BITI COOL, DOBAR PREMA DJECI, DA SVE DOPUŠTA I DA SE SMIJES S DJECOM I DA NAM SVE KUPE ŠTO ŽELIMO. (I.M.)

MORAJU PRATITI MODU I MJUZU... I OFC GLEDATI DOBRE FILMOVE. (M.M.)

MORAM BITI OPUŠTEN, NE NASILAN, ZNATI POPUSTITI I RAZUMJETI. (M.Ž.)

KAD IM KAŽEM DA ME OSTAVE NA MIRU, NEKA ME I OSTAVE. (A.B.)

DA MI DOPUSTE SVE, DA IMAM MOTOR, AUTO I PUNO PARA, DA NISU ČESTO KOD KUĆE I SVAŠTA JOŠ. (L.G.)

DA SE CIJELI DAN SA MNOM ZEZA I DA IMA HARLY-A. (S.T.)

DOBRI, FANCY. (L.S.)

DIJETE MORAM IMATI

SVOJU PRIVATNOST, TINEJDŽERI ŽUDE ZA NEZAVISNOŠĆU I PRIVATNOŠĆU, ALI UJEDNO CIJENE RODITELJSKU PODRŠKU I PODSVJESNO TRAŽE OD RODITELJA DA IM POSTAVE JASNE GRANICE.

Tražili
smo mišljenje
stručnjaka

JESU LI NAMA TORBE PRETEŠKE?

PROVELI SMO MALO
ISTRAŽIVANJE O TEŽINI ŠKOLSKIH
TORBI U SVIM RAZREDIMA I
DOBIVENE REZULTATE POSLALI
SMO DOKTORU RADI VULETI,
SPECIJALISTU ORTOPEDU.

PRENOSIMO NJEGOVO MIŠLJENJE:

U kupna težina školskih torbi (dakle s udžbenicima) u odnosu na težinu djeteta ne bi smjela prelaziti 10 %, što znači da dijete teško 30 kg ne bi smjelo nositi torbu težu od 3 kg.

Iz vaših podataka o težini torbi učenika od I.-VIII. razreda vidljivo je da nisu u skladu sa biomehaničkim mogućnostima prosječnog djeteta za određenu dob. Problem je u tome što veći dio učenika nosi teže torbe ali to nije i jedini problem.

Torbe koje se kupuju u raznim trgovinama u većini slučajeva nisu anatomske, o čemu se ne vodi računa pri kupnji već se najčešće kupuje najjeftinija torba ili se djetetu daje iznošena i anatomski neispravna torba.

Torba (naprtnjača) mora biti potpuno ispravno

postavljena na leđa djeteta sa ispravno postavljenim naramenicama i pojasom što najčešće nije slučaj već se torba jednostavno nabaci na leđa, što je još uvijek bolje nego nositi ju na ramenu.

Da zaključimo: takozvani problem s dječjim školskim torbama je medicinski davno uočen, dizajnirane su potpuno ispravne torbe kako s biomehaničkog tako i sa svih drugih stajališta (lagani sintetski materijali netoksični za djecu i biorazgradivi). Potrebna je puno bolja edukacija roditelja koje torbe nabavljati i kako ih ispravno nositi i što u njima nositi kao i edukacija same djece kako se torba nosi. Naravno da je u pitanju i ekonomski faktor jer potpuno medicinski ispravna torba je u pravilu puno skuplja od "običnih" torbi.

UREDNIŠTVO:

TORBE SMO KUPILI, UDŽBENICI SU OBVEZNI I NOSITI IH MORAMO.
UČITELJI, MISLITE NA NAS... OLAKŠAJTE NAM BAR MALO!

Daske koje život znače

VELIKI GLUMAC U VELOM MISTU

GLUMAC ŠPIRO GUBERINA BORAVEĆI U VELOJ LUCI POSJETIO JE NAŠU ŠKOLU I BIO NA PROBI DRAMSKE GRUPE

MI ŠPIRI...

- ANDREA: GLEDALA SAM SVE EPIZODE VELOG MISTA, SERIJA MI JE SUPER. MOJ TATA JE STATIRAO U NJOJ.
- HANA: MENI JE NAJBOLJA KOMEDIJA BUŽA, SNIMILA SAM JU I GLEDALA PUNO PUTA, UVIJEK SE NASMIJEM DO SUZA.
- PETRA: U DRAMSKOJ SAM PET GODINA I BAŠ SAM SRETNIA ŠTO SAM UPOZNALA PRAVOG GLUMCA.
- FRANE: MENI JE VAŠA NAJDRAŽA SERIJA JELENKO, VOLIM ŽIVOTINJE A I GLUMU.
- IVAN: SUPER MI JE PJESMA ŠTO STE NAM RECITIRALI, NISAM ZNAO DA JE DRŽIĆ PISAO TAKO DOBRE LJUBAVNE PJESME.
- TINA: NAJDRAŽI MI JE KRELE I NJEGOVO LAJANJE NA SVJETILJKU, BAR DA MOGU VIDJETI CIJELU PREDSTAVU.
- TONI: BARBA ŠIME BAŠ STE COOL, STAVIT ĆU VAS NA FACEBOOK.
- BARBARA: HVALA VAM ZA AUTOGRAM. JEDVA ČEKAM DA GA POKAŽEM MAMI I TATI.

ŠPIRO NAMA...

ŠKOLA VAM JE LIJEPA, VESELA, TOPLA, I VI STE ISTO TAKVI, NASMIJANI I VESELI.

ODLIČNI STE GLUMCI, PRIRODNI I IGRATE SE NA SCENI A TO JE VAŽNO.

JA SAM JEDNO VELIKO DIJETE I ŽELIM VAM DA I VI ŠTO DUŽE OSTANETE DJECA U DUŠI.

NASTAVITE SA GLUMOM I DALJE, TO JE NAJLJEPŠE, MOŽETE NA SCENI BITI ŠTO ŽELITE.

ŠPIRO GUBERINA

DIPLOMIRAO JE NA AKADEMIJI DRAMSKIH UMJETNOSTI U ŽAGREBU 1958. I OSTAO ČLAN DRAME HNK VIŠE OD PET DESETLJEĆA. 1997. OSNOVAO JE PRIVATNO KAZALIŠTE MALI HRVATSKI TEATAR KIKLOP ČIME JE POTVRDIO SVOJU VEZANOST UZ STVARALAŠTVO KNJIŽEVNIKA RANKA MARINKOVIĆA.

Sa šufita

NA IZLOŽBI
"LENTA VREMENA"
U POVODU 100 GODINA
ŠKOLE PREZENTIRANA JE I
ZBIRKA PREDMETA IZ NAŠE
MUZEJSKE POSTAVE

LIJEPA DRVENA KUTIJA S
LOKOTOM NA KOJOJ PIŠE
ŠKOLSKA ŠTEDIONICA IZAZVALA
JE POSEBNO ZANIMANJE.
UČENICI 6.A RAZREDA I
RAZREDNIK VOJKO TABAINI
ODLUČILI SU STAROJ ŠTEDIONICI
DATI NOVI SJAJ.

NAKON 53 GODINE, SPUSTILI
SU JE SA TAVANA, POSTAVILI
SU JE U SVOJU UČIONICU I
ODLUČILI ŠTEDJETI U NJOJ.
PREMA REDNOM BROJU U
IMENIKU UČENICI SU DOBILI
SVOJ PRETINAC KAO ŠTO SE TO
I NEKADA RADILO.
UČITELJ VOJKO PRISJETIO SE
KAKO JE I ON KAO UČENIK
ŠTEDIO U NJOJ. NA KRAJU
NASTAVNE GODINE PRIKUPLJENE
NOVCE KORISTILI SU ZA
POTREBE IZLETA ILI ZA
HUMANITARNE AKCIJE.

PRVU ŠTEDNJU ZABILJEŽIO JE
I FOTOGRAFIRAO
D. VLAŠIĆ, 6.A

NOVA MLADOST

STARE ŠTEDIONICE

KUNU PO KUNU, POČETAK JE LAK, ŠTEDNJA TU POČNE, TO PRVI JE KORAK!

M. BABOVIĆ S PLESNOM SKUPINOM OŠ VELA LUKA, 2011.

PROČITAJTE I OTKRIJTE!

GOST NOVINAR
SA 24. STRANICE JE...

MILKA BABOVIĆ!

Gdje na ekskurziju?

NA IZLET U SMILJAN I KRAPINU!

POVODOM DANA UČITELJA UČITELJI SU ORGANIZIRALI STRUČNO PUTOVANJE, KAKO BI SE PRIPREMILI ZA UČENIČKU EKSKURZIJU

KRANEAMUS - novi dom krapinskog pračovjeka

Krapina je središte Krapinsko-zagorske županije i najveći grad Hrvatskog zagorja. Između brijega Hušnjakova i Josipovca od veljače 2010. g. nalazi se moderna građevina površine 1 200 m². To je novi Muzej krapinskog neandertalca skraćeno nazvan KRANEAMUS. Ulaskom u to fascinantno moderno zdanje zapravo krećemo na jedinstveno putovanje kojem je tema postanak svega što jest. Sve započinje šesnaestominutnom projekcijom filma iz kojeg doznajemo da su krapinski neandertalci bili slični nama, poznavali su vatru, nosili odjeću, izrađivali oruđe, učili svoje potomke, brinuli se za bolesne i ozlijeđene, pokapali svoje mrtve. Živjeli su prije 125 000 godina, a potom im se prije pedesetak tisuća godina gubi svaki trag. Obilazak Muzeja traje sat vremena, a glavna atrakcija je iznimno vjerna rekonstrukcija obitelji od 17 neandertalaca. Uz to Muzej koji je osim ulaza ukopan u zemlju krije brojna iznenađenja. To je najmodernije zdanje takve tematike u Europi, a dizajnersko je djelo arhitekta Željka Kovačića. Nigdje nećete doživjeti tako uzbudljivu i vjernu prezentaciju povijesti.

DJEČAK IZ SMILJANA

Lički gradić Gospić nudi niz zanimljivosti, a posebno odlazak u prigradsko selo Smiljan. Tu se je rodio jedan od najvećih izumitelja, istraživača i genija Nikola Tesla. Njemu u čast obnovljena je rodna kuća i uređen muzej, sve zajedno čini "Memorijalni centar Nikola Tesla". Obilaskom centra saznajemo mnogo toga iz Teslinog života, a i možemo vidjeti neke njegove izume. Pokraj Tesline rodne kuće obnovljena je i staja, prvi laboratorij malog genijalca. U blizini se nalazi veselo igralište čiji su elementi osmišljeni tako da podsjećaju na Tesline izume kao na primjer okrugla hodalica koja slični na dio elektromotora. U tematskom parku posjetitelji će na originalan način upoznati njegov život i rad. Ispod Memorijalnog centra je mala rječica gdje se Tesla igrao i gdje je pravio prve dječake pokuse iz fizike.

M. ŽANETIĆ I V. TABAIN, UČITELJI

ŠTOŠTA JE TAJ TESLA IZUMIO!

IZDVAJAMO BEŽIČNI PRIJENOS ELEKTRIČNE ENERGIJE I ROTACIONO MAGNETSKO POLJE ŠTO SU TEMELJI SUVREMENE PRIMJENE ELEKTROTEHNIKE.

Prijateljstvo znači
smijati se zajedno

BITI PRIJATELJ

NAŠE VRIJEME KOJE POKLANJAMO PRIJATELJIMA NAJVEĆA JE VRIJEDNOST KOJU JEDNI DRUGIMA MOŽEMO DATI

KADA SE NAŠE NEBO ZATVORI
VEČERAS

KADA SE NAŠE NEBO RASTVORI
VEČERAS

KADA SE VRHUNCI NAŠEG
NEBA SUSRETNU

MOJA ĆE KUĆA IMATI KROV
VEČERAS ĆE BITI
SVIJETLO U MOJOJ KUĆI

KOJA JE KUĆA MOJA KUĆA

JEDNA KUĆA MALO SVUDA
SVAČIJA I NIJE VAŽNO ČIJA

ALI OD SVIH KUĆA NAJSLAĐA
VEČERAS

BIT ĆE KUĆA MOJIH PRIJATELJA.

P. ELUARD

PRIJATELJ JE ONAJ
KOJI UVIJEK OSJETI
KAD NAM JE POTREBAN.

J. RENARD

Moja najbolja prijateljica zove se Tea. Upoznale smo se prije dvije godine kada je došla u moj, tada 3.a razred. Stigla je u Velu Luku iz dalekog Perua. Nije znala ni riječ našeg jezika pa smo se sporazumijevali na ono malo engleskog jezika što smo znali. Svima je u razredu bila zanimljiva pa smo se trudili da joj olakšamo te prve dane i mjesece. Naša učiteljica je imala puno strpljenja, Tea je bila vrijedna i uporna i polako smo počele sve bolje razgovarati. Bio je to početak jednog lijepog prijateljstva. Danas imamo puno zajedničkih interesa, sviramo, šetamo i puno vremena provodimo zajedno a tada se najviše

od svega smijemo. Ona mi priča o svojoj zemlji u kojoj je rođena i ja se nadam da ćemo jednom tamo zajedno otputovati ali ja nikako tamo ne bih željela ići u školu jer kako mi Tea priča oni su u školi od 7 sati pa sve do 17, učitelj su puno strožiji i traže čvrstu disciplinu, roditelji moraju dolaziti po učenike, vrlo malo imaju vremena za igru i ne druže se puno van škole. I Tea se slaže da je kod nas puno bolje. Ona danas dobro govori i razumije hrvatski jezik ali još uvijek joj i u puno toga pomažem. Zato i postoje prijatelji, zar ne?!

HRVATSKI JEZIK:

ŠKOLA
UČENIK
UČITELJ
KNJIGA
PRIJATELJ
LJUBAV
OLOVKA

ŠPANJOLSKI JEZIK:

COLEGIO
ESTUDIANTE
PROFESOR
LIBRO
AMIGO
AMOR
LAPIS

TAKO
TO U
PERUU
KAŽU...

PERU

POVRŠINA: 285.220 KM² • BROJ STANOVNIKA: 29,248,943 • GLAVNI GRAD: LIMA
SLUŽBENI JEZIK: ŠPANJOLSKI • PROŠLOST: PERU JE BIO CENTAR STAROAMERIČKOG
CARSTVA INKA

N. ŽUVELA, 5.A

VOLIM HRVATSKU

IVAN DRAGOJEVIĆ 3.A

Živim u Hrvatskoj, tu je moj rod,
ljeti turisti plove ko veliki brod.
Obala naša je puna marina,
i mnogi gradovi puni starina.
Hrvatskoj ja sam čuvar pravi,
moj kraj je čist, od kad sam bio mali.
Hrvatska moja puna je plaža,
i u turizmu je vrlo važna.
Ona mnogo rijeka ima,
i velikih širokih planina.
Hrvatska je biser Mediterana
i sve je ljepša svakoga dana.

JA ČUVAR PRIRODE

NIKA MIROŠEVIĆ 3.A

Svježja i čista priroda,
predivne livade cvjetne,
i uspomene sjetne,
blistavo more, plavo i čisto,
moja domovina nije malo mjesto.
Grad starina pun,
tu se nade i neki tunj.
Predivni otoci i čiste vale,
osunčane i pješčane plaže.
Ja prirode čuvar sam pravi,
no mnogo ljudi za prirodu ne marī.
Zato, prirodu čuvajte,
životinje mazite i na more pazite!

“VIŠE CVIJEĆA - MANJE SMEĆA”
EKOLOŠKO-EDUKATIVNI PROJEKT
HRVATSKE TURISTIČKE ZAJEDNICE

Moj hobi

CIKLONA

Interes za vremenske prilike i neprilike javio se negdje prije dvije godine. Privukle su me sve te promjene vremena, nepredvidljivosti, moć oluje, snaga vjetrova, čudesni oblici oblaka. Razmišljao sam o ljetnim neverama, ciklonama i anticiklonama, kišama i sušama, promjenama temperature, tlakovima. I tako to krene...

Sve je počelo mjerenjem temperature običnim termometrom a danas imam vlastitu profesionalnu automatsku meteorološku postaju koja izmjerene podatke šalje na www.PLJUSAK.COM. Tu postaju sam kupio svojim uštedenim novcem na što sam posebno ponosan. Suradnik u ovome mi je i moj učitelj fizike, Vojko Tabain koji mi je pomogao konstruirati kišomjer. Podršku imam od moje obitelji a i neki moji prijatelji su se zainteresirali za moj rad.

Pratim vremenske prilike u cijelom svijetu a posebno u Veloj Luci. Pokušavam sastaviti i prognozu vremena za nekoliko dana, nekada uspješno a nekada i ne, ali i profesionalni meteorolozi pogriješe ponekad.

Mene sve ovo jako zanima i uživam u svakom trenutku bavljenja meteorologijom, imam puno planova a prvi je postavljanje web kamere koja bi snimala vremenske pojave na nebu.

I ANTICIKLONA

JA SAM KREŠIMIR, UČENIK SAM
8. RAZREDA I IMAM POMALO
NEOBIČAN HOBI.

K. ŽUVELA, 8.B

OTOK PROIZD

PLAŽA GODINE NA HRVATSKOM JADRANU 2007. SVOJOM JEDINSTVENOM LJEPOTOM NIKOGA OD POSJETITELJA NE OSTAVLJA RAVNODUŠNIM. OVDJE SE U PRAVOM SMISLU OSJEĆA SNAGA MORA, SUNCA I PRIRODE I UPRAVO OVDJE SE UPOTPUNJUJE CJelokupna ljepota odmora u Veloj Luci. UGLEDNI BRITANSKI ČASOPIS DAILY TELEGRAF 2009. GODINE PLAŽE OTOKA PROIZDA UVRSTIO JE MEĐU PET NAJLJEPŠIH NA JADRANU.

ŠKOLSKI

DANI

SLUŠAMO, GLEDAMO I ČITAMO...

SERIJE:

LARIN IZBOR 62%
RUŽA VJETROVA 14%
COBRA 11%
KRV NIJE VODA 8%
LJUBAV I KAZNA 5%

GLAZBA:

ROCK 31%
METAL 13%
ZABAVNA/POP 30%
TURBOFOLK 19%
OSTALO 7%

KNJIGE:

PRASKOZORJE 27%
ECLIPSE 22%
SUMRAK 21%
HARRY POTTER 16%
CRVENKAPICA 14%

DUJIN VELIKI ODMOR

IN FRIZURE U NAŠOJ ŠKOLI

STRANA

BON JOVI 8%
JUSTIN BIEBER 6%
AVRIL LAVINGE 5%
BRUNO MARS 2%
GREEN DAY 2%

DOMAĆA
JELENA ROZGA 39%

GIBONNI 29%
MAGAZIN 18%
TONI CETINSKI 14%
DRAŽEN ZEČIĆ 9%

BISERI:

TRI KNJIŽEVNA RODA:
imenice, glagoli i pridjevi.

Ivane premjesti se u zadnju klupu, NE
TREBAŠ NIŠTA PONIJETI, SAMO SVOJE TIJELO.

UČITELJICA: PITANJE ZA 2 -
KOLIKO PTICA IMA NOGU? 3, 4... oli jan znan...

Cvjetovi lijepo mirišu JER ŽELE
PRIVUĆI DRUGE CVJETOVE.

KAKO SE ZOVE PISAC STRIPOVA?
Striper.

Je li CAR Dioklecijan bio KNEZ?

Jedan učenik na testu iz prirode umjesto
SIMBIOZA, napisao SIBILARIZACIJA.

UČENICI VIII. RAZREDA
PITALI SU RODITELJE O NJHOVOM
DJETINJSTVU...

DJETINJSTVO MAME I TATE

IMALI SMO...

IZLET "POZDRAV PROLJEĆU" A U TORBAMA:
DVOJNI C * SENDVIČ S MARGARINOM I PARIZEROM *
ČOKOLADU BRACO I SEKA * BAZOOKA ŽVAKE

8. MART: CRTALI MAME * RECITIRALI * UČITELJICAMA
NOSILI CVIJEĆE

CRTANI FILM U 19,15: KALIMERO * EUSTAHIJE BRZIĆ "LJUBICE ZUBICE"
* LOLEK I BOLEK * PČELICA MAJA...

MUZIKU: BIJELO DUGME * AZRA * BONEY M * ABBA * ZDRAVKO
ČOLIĆ * MIŠO KOVAČ * SREBRNA KRILA...

SERIJE: OTPISANI * DINASTIJA * MALO MISTO * SANDOKAN...
FILMOVE: RALJE * ROCKY * PETAK 13 *
WALTER BRANI SARAJEVO...

SKUPLJALI SMO: SLIČICE ŽIVOTINJSKO CARSTVO *
* SANDOKAN * SALVETE...

PISALI SMO: SPOMENARE "OD KOLIJEVKE PA DO GROBA
NAJLJEPŠE JE DAČKO DOBA" * POSVETE NA KNJIGAMA
KOJE SMO POKLANJALI ZA RODENDANE

IGRALI SE CIJELI DAN: VUKA SKRIVAČA * KAUBOJA I INDIJA-
NACA * PARTIZANA I NIJEMACA (PRLE I TIHI), NA "LAŠTIK",
"NA FRNJE"...

VOZILI SMO: PONY BICIKL, A TATE FIĆU, JUGO I LADE

ČITALI SMO: MODRU LASTU * STRIPOVE
(ALAN FORD, ZAGOR,
KOMANDANT
MARK...)

MI NISMO IMALI...

- 99 PROGRAMA NA TV
- ODJEĆU S MODNIM MARKAMA
- RAČUNALA, INTERNET, FACEBOOK
- MOBILETE
- VODU U PLASTIČNIM BOCAMA
- DIGITALNE FOTOAPARATE

"TO JE NEPRAVDA,
PRAVA, PRAVCATA
NEPRAVDA!"

BOR

Biljka koja donosi
radost

ALEPSKI BOR (*PINUS HALEPENSIS*) JE CRNOGORIČNA
VRSTA DRVEĆA IZ PORODICE PINACEAE

On je pravi dalmatinski bor jer samo tamo i raste. Može rasti u tlima s vrlo malo vode, pa tako i na stjenovitim područjima. On je dosta žilav i teško puca. Ima veliko debelo korijenje i gustu krošnjju, igličasto lišće zelene boje, na njegovim granama rastu šiške unutar kojih se nalaze sjemenke. Njegove sjemenke su vrlo lagane, imaju krilca te se vrlo lako raznose vjetrom. U starosti se razvija nepravilno te može biti toliko iskrivljen da ljudima na plaži pravi hladovinu u ljetnim mjesecima. Koristi se u izradi namještaja, brodova i drugih predmeta od drveta, a koristi se i za grijanje zimi jer dobro gori.

SIMBOL JE BLAGDANA

Kićenje bora u našem mjestu je vrlo star običaj. Nekoliko dana prije Badnjaka odlazilo se "usić" bor i usput bi se ubrala mahovina. Bor bi se kitio voćem, cvijećem, šiškama omotanim folijom od čokolade, bombonima koji su bili omotani raznobojnim sjajnim papirima. Dodavali su se komadići vate koji bi simbolizirali snijeg i tako bi se dodatno ukrasio. U to vrijeme nisu postojale svječice za ukrašavanje bora. Ispod bora su se stavljale jaslice koje su bile od gipsa ili drva. Danas je mnogo toga drukčije, kuglice, svječice, umjetni snijeg, plastične jaslice, pokloni, ali radost odlaska u potragu za lijepim blagdanskim borom ostala je ista.

NAJLJEPŠE ŠUME

ALEPSKOG BORA NALAZE SE NA OTOKU KORČULI
TE NA PELJEŠCU, HVARU, MLJETU I LASTOVU.

Naš prijatelj u EU

MOJA ŠKOLA

REKLI SMO EUROPI - DA, NA REFERENDUMU, 22. 1. 2012. TO NAS JE POTAKLO DA SE E-MAILOM OBRATIMO PRIJATELJU IZ SLOVENIJE, KOJI LJETUJE U VELOJ LUCI, TE SAZNAJEMO VIŠE O ŠKOLI U EU. **BOR STARC** ODGOVORIO NAM JE NA PITANJA.

U KOJI RAZRED IDEŠ?

Hodim v osmi razred Osnovne šole Stane Žagar v Kranju. V mojem razredu je **24** učencev. Na šoli sta dva osma razreda.

IDEM U OSMI RAZRED OSNOVNE ŠKOLE STANE ŽAGAR U KRANJU. U MOM RAZREDU JE 24 UČENIKA. U ŠKOLI SU DVA OSMA RAZREDA.

NOSITE LI ŠKOLSKE UNIFORME?

Ne. NE.

KOJE VAM JE BOJE DNEVNIK OCJENA?

Zelene. ZELENE.

KOLIKO IMATE OBAVEZNIH, A KOLIKO IZBORNIH PREDMETA?

Obveznih predmetov je **11**, vsak učenec se odloči za enega ali dva izbirna predmeta, odvisno od števila ur, ki jih ima predmet.

OBAVEZNIH PREDMETA JE 11. SVAKI UČENIK IZABERE JEDAN ILI DVA IZBORNA PREDMETA, OVISNO O BROJU SATOVA KOJE IMA PREDMET.

IMATE LI PREDMETE: GRADANSKI ODGOJ I ZDRAVSTVENI ODGOJ?

Imamo predmet državljanska vzgoja in etika, zdravstvene vzgoje nimamo. IMAMO PREDMETE: GRADANSKI ODGOJ I ETIKA. ZDRAVSTVENI ODGOJ NEMAMO.

KOJE STRANE JEZIKE UČITE?

Angleščina je obvezna, nemščina je izbirni predmet. ENGLJSKI JE OBAVEZAN, A NJEMAČKI JE IZBORNI PREDMET.

JE LI POHAĐATE ŠKOLU U DVIJE SMJENE?

Ne. NE.

ŠTO RADITE NA SATU TJELESNOGA, A ŠTO NA SATU LIKOVNOGA?

Pri telesni vzgoji običajno igramo kar hočemo (nogomet, košarko...) Pri likovnem pouku pa rišemo, slikamo, ustvarjamo z glino...

NA SATU TJELESNOGA OBIČNO IGRAMO ŠTO ŽELIMO (KOŠARKU, NOGOMET...).

NA SATU LIKOVNOGA CRTAMO, SLIKAMO ILI OBRADUJEMO GLINU.

JE LI VAM ŠKOLA OSIGURAVA MARENDU?

Malico imamo vsak dan. Delno plačamo učenci, ostalo prispeva ministarstvo za šolstvo. Učenci iz socijalno ogroženih družin imajo malico zastonj.

MARENDU IMAMO SVAKI DAN. DJELOMIČNO PLAČAJU UČENICI, A OSTALO MINISTARSTVO PROSVJETE. UČENICI IZ SOCIJALNO UGROŽENIH OBITELJI IMAJU MARENDU BESPLATNO.

IMATE LI U ŠKOLI MOGUĆNOST KUPOVANJA HRANE, SOKOVA, COLE?

Nimamo avtomatov za pijače, imamo le bidon za vodo, saj smo eko šola. NEMAMO AUTOMAT ZA PIĆE, IMAMO APARAT ZA VODU, JER SMO EKO ŠKOLA.

KOLIKO NAJVIŠE SATOVA IMATE DNEVNO?

Največ imamo **8** ur. NAJVIŠE IMAMO 8 SATOVA.

JE LI U ŠKOLI IMATE ORMARIĆE U KOJIMA MOŽETE OSTAVLJATI SVOJE TORBE, JAKNE I SLIČNO?

Ja, po dva učenca skupaj. DA, PO DVA UČENIKA ZAJEDNO.

KAKO VAS UČITELJI OCENJUJU, BROJEVIMA ILI SLOVIMA?

Učitelji nas ocenjuju s številkami do **5**. Ampak v prvih treh razredih so nas ocenjevali opisno (več stavkov za en predmet).

UČITELJI NAS OCENJUJU BROJEVIMA DO 5, NO U PRVA TRI RAZREDA SU NAS OCENJIVALI OPISNO (VIŠE REČENICA ZA JEDAN PREDMET).

JE LI U ŠKOLI IMATE REDARA KOJI PAZI NA SIGURNOST UČENIKA?

Ne. NE.

Pozdrav in vidimo se u Veloj Luci!!!

Bor

J. PADOVAN, 7.A

KAKO PROVODIŠ SLOBODNO VRIJEME?

TRENIRAM BASEBALL, IGRAM RAČUNALNIK, DRUŽIM SE S PRIJATELJI. TRENIRAM BEJBOL, IGRAM NA RAČUNALU, DRUŽIM SE S PRIJATELJIMA.

A DA JE...

KRAJ!

MARENDAT!

"MILENIJSKA" FOTOGRAFIJA

Lapis
2012.

